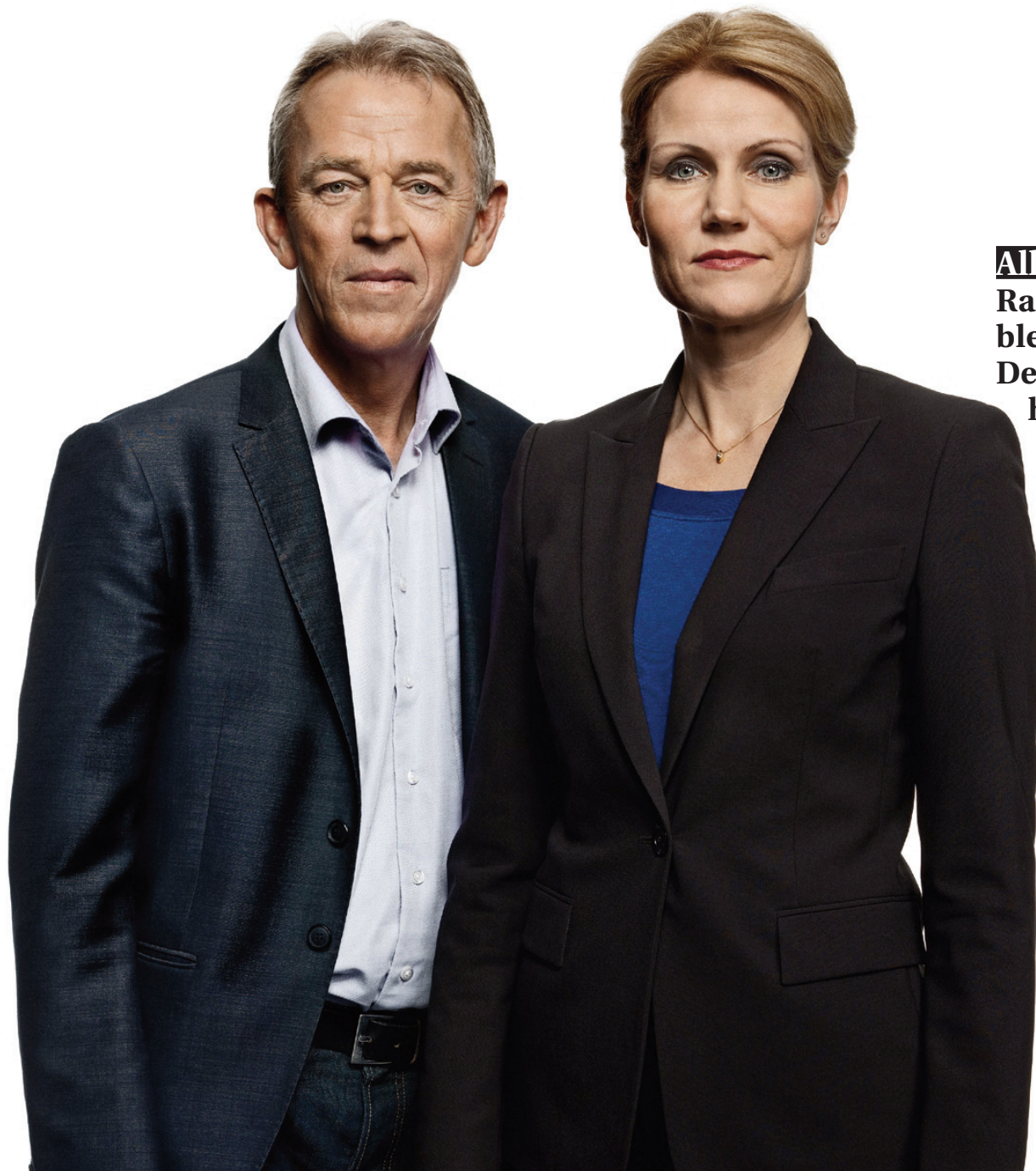

Stå sammen mod racismen

Træk Helle og Villy til venstre

Alle gode kræfter imod racismen

Racismen og hetzen mod muslimer er blevet værre og værre i de sidste ti år. Dem der har råbt op imod den har ikke haft styrke og størrelsen til at vende debatten.

Den væsentligste grund til at antiracisterne er blevet isoleret er, at Socialdemokratiets analyse har været, at de ville miste yderligere opbakning, hvis de gik op imod Dansk Folkepartis vedvarende stramninger af udlændingelovene. De sidste par år har SF accepteret denne analyse.

Diskussionen om pointsystemet viser, at der er grænser for hvor langt toppen i S og SF kan gå, før baglandet gør oprør. Demonstrationerne *Kærlighed Uden Grænser* viser, at en stærk bevægelse kan være med til at ændre debatten og forhåbentlig også udlændingelovene.

Men to betingelser skal være opfyldt før det kan ske. Vi skal ikke nøjes med én demonstration, men fortsætte samarbejdet. Og samarbejdet skal inkludere baglandet i S og SF, fordi den bedste måde at presse toppen i S og SF til at stemme for lempelser af udlændingeloven er ved at styrke baglandet.

Klimakampen efter COP-16

Udsigterne til at politikerne skal handle bliver ikke bedre under den krise som vi vil befinde os i mange år endnu. Under krisen skærpes konkurrencen endnu mere. Både mellem de enkelte virksomheder og mellem de enkelte lande. Det er derfor politikerne har så travlt med at støtte virksomhederne i deres land med fx bankpakker. Hvordan opbygger vi et alternativ? spørger Christine Bergen

Læs side 7

De multinationale i krig

Firmaers tilstedeværelse i krigsområder er eksploderet. Amerikanske selskaber har ca. 130.000 privatansatte i Irak og 105.000 i Afghanistan. Af det amerikanske krigsbudget går ca. 70 pct. til private virksomheder.

Læs side 12

Reportager fra SU-kampen

"Det er simpelthen for dårligt at der skal være så mange besparelser på uddannelsesområdet, at der skal fyres nogle centrale undervisere fra vores studier. Det har været vigtigt for os at samles på denne måde, snakke om det der sker og stå samlet for at bevare kvaliteten på vores uddannelse".

Læs side 8 og 9

Apartheid Danmark

Hvis du fremover ønsker at bo sammen med din udenlandske ægtefælle i Danmark, skal du blot sørge for, at han/hun har en PhD eller kandidatuddannelse fra et af verdens bedste universiteter, kan forsørge sig selv og kan tale dansk, norsk, svensk, engelsk, tysk, fransk eller spansk. Og så skal du stille med økonomisk garanti på 100.000 kr., og du skal have haft fuldtidsbeskæftigelse i mindst to og et halvt år inden for de sidste tre år.

Stramningen omkring familiesammenføring beskrives i dokumentet "Nye Tider. Nye Krav", en aftale udarbejdet mellem regeringen og Dansk Folkeparti som del af finansloven.

Det er i strid med al anstændighed, at borgernes mulighed for et liv i Danmark med deres partner og børn skal gøres afhængig af, om de er rige, har den rigtige adresse og har en IQ, der gør dem til en overskudsforretning.

Det er uanstændigt og umenneskeligt at beslutte, at nogen er bedre end andre og at fratage en gruppe borgere rettigheder, fordi de ikke har en god handelsværdi. Måske vil man i fremtiden foreslå, at folk skal stilles op på rækker, så man kan se om de har sul på kroppen, tjekke deres tænder for råddenskab og deres bryster for egnethed til længere tids avl???

For hvad drejer disse nye stramninger sig om? Stramningerne handler jo ikke om, at man vil undgå, at der kommer et par tusinde flere mennesker til Danmark, fordi vi ikke har råd. Også myten om at de tidligere stramninger med 24-års reglen skulle forhindre tvangsægteskaber har man droppet.

Regeringen og DF har lavet de mest fantastiske krumspring for, uden at kunne blive anklaget for racisme og brud på menneskerettighederne, at kunne diskriminere imod de befolkningsgrupper, som de ikke ønsker i Danmark. De udklækker reglerne under dække af, at Danmark er i økonomisk krise, og at vi som nation ikke har råd til at have mennesker boende, som ikke kan bidrage til samfundet.

Det, man ønsker fra VKO's side, er at udstille 'de fremmede' og specielt dem fra Mellemøsten eller med muslimsk baggrund som et problem, som en gruppe mennesker, som ikke er noget værd, som vi ikke vil have i Danmark, og som vi skal skille os af med, hvis de allerede er her. De kæmper utrætteligt for at 'vi' så at sige skal have Danmark for os selv.

Enhver begrænsning af indvandring fra muslimsk side er af det gode, mener de. År for år finder de på nye stramninger, og som gammeldags diktaturstater anvendes salamtaktikken, der går ud på at skære skive for skive, stykke for stykke for at dæmonisere 'de fremmede'.

De jubler og praler i DF med, at Danmark har Europas strammeste lovgivning på området. For 100 år siden var stemmeret afhængig af, at man ikke havde ligget samfundet til last. Er det der vi er på vej hen?

Hver gang skruen strammes bliver det mere og mere flovt og ulideligt at være dansk statsborger. Vi skal gøre alt, hvad vi kan for at integrere folk, der søger husly blandt os, og vi skal gøre alt hvad vi kan for at modarbejde de forsøg på dæmonisering, som ligger bag disse nye stramninger.

AF PERNILLE CAUCHI

Kærlighed uden grænser

Pointsystemet var åbenbart den dråbe der skulle til, for at få bageret til at flyde over for rigtig mange mennesker. Der kom hurtigt en ganske højlydt kritik fra baglandet i både S og SF, men desværre fastholdt toppen, at man skulle have et pointsystem i en eller anden form.

Det er på denne baggrund at initiativet *Kærlighed uden Grænser* er groet frem. Og på ganske kort tid er begivenheden på Facebook nået utroligt langt ud. Der er i skrivende stund inviteret 68.000 mennesker, og mere end 11.000 har sagt de

kommer eller måske kommer. Dette er på størrelse med begivenheden til den store demonstration under klimatopmødet.

På det første mobiliseringsmøde var vi da også 35-40 deltagere, på trods af det var den første aften med sne og rusk. Der var en rigtig god stemning. Alle var ivrige efter at komme i gang med at gøre demonstrationen stor, og der blev sendt invitationer ud til repræsentanter for fagbevægelsen og repræsentanter for baglandet i S+SF.

Der var hurtigt gode nyheder, da Dennis Kristensen fra FOA meget

gerne ville komme og tale, og lidt senere meldte også Trine Pertou Mach fra SF sig på banen.

Styrk bevægelsen – Træk S+SF til venstre

Der blev med glæde takket ja til Dennis Kristensen fra FOA, og dermed var den første vigtige brik i at række ud til den brede arbejderklasse sikret. Desværre valgte koordineringsgruppen i initiativet at takke nej til Trine Mach som taler, dog ikke enstemmigt.

Og hvorfor er det nu den store skam, kunne man spørge?

For det første er der spørgsmålet om at få baglandet i et af de to store oppositionspartier med. Der vil helt sikkert dukke en del op på dagen, der tilhører denne gruppe. Men med én der taler deres sag, ville vi kunne nå endnu længere ud.

For det andet blev der argumenteret med, at hun ville give Villy S et figenblad at gemme sig bag. Nej, tværtimod, så var det netop kritikken fra Trine Mach, Özlem Cekic, Kamal Qureshi m.fl., som tvang S-SF til at stemme nej og Helle T til at sige "Nok er nok". Dermed viste de, at man kun kan give VKO et nederlag ved at sige nej – ikke ved at være følgagtige, som Villy S ønsker.

For det tredje, så er det at få opbygget en stærk bevægelse fra neden, der netop også inkluderer de kritiske røster i S og SF, det alt overskyggende stærkeste kort, vi overhovedet vil kunne stå med. Og det er netop her, at vi giver os selv problemer i opbygningen af en sådan bevægelse, hvis vi ikke tager de modige folk i S og SF, der er villige til at kæmpe, med i kampen.

Når alt dette er sagt, ændrer det dog ikke ved, at initiativet *Kærlighed uden Grænser* er et enormt stærkt skridt i den rigtige retning. Derfor skal der da også lyde en stor opfordring til alle om at deltage i diskussionerne, der skal bringe denne kamp videre frem.

Første skridt er selvfølgelig at deltage på demonstrationen 8. december på Christiansborg Slotsplads, men forhåbentlig kan vi lykkes med at fortsætte kampen derefter, og der er alle kræfter vigtige.

MORTEN RASMUSSEN
AKTIV I KÆRLIGHED UDEN GRÆNSER

Anti-Racistisk Netværk i Odense vil have Kærlighed uden Grænser

I Odense bliver budskabet om Grænseløs Kærlighed markeret ved at man mødes foran rådhuset til kage, varm kakao og musik. Her er markeringen arrangeret af ARNO (Anti-Racistisk Netværk i Odense) som er et tværpolitisk netværk der har eksisteret i snart 13 år.

Netværket har gennem årene lavet mange store og små arrangementer som f.eks. happenings,

demonstrationer, kulturaftener, debatmøder og diverse sportsarrangementer mod racisme, hvor børn og unge fra hele byen har spillet fodbold og basketball i antiracismens navn.

Netværket er åbent for alle som er imod racisme, uanset partifarve. Det har den fordel, at ARNO har formålet at inkludere både partier, enkeltpersoner og organisationer i arbejdet, og at det derfor har været muligt at

lave nogle meget alsidige og politisk bredt favnende arrangementer, som ofte har været ret store.

Markeringen i Odense foregår foran rådhuset og starter kl. 16.00 den 8. december.

For yderligere oplysninger kontakt Thomas Dalvad: thomasdalvad9@hotmail.com

JENS ANDERSEN

Kærlighed uden grænser i Århus

Interview med Jon Boiesen fra Enhedslisten Århus og medarrangør af demonstrationen sammen med en række andre aktivister fra andre steder.

Hvad er det for en demonstration?

Den handler om det nye pointsystem for familiesammenføringer, der er blevet indført. Vi viser en generel modstand mod tanken om, at der skal sættes point på, om man kan komme til at bo i Danmark sammen med den man elsker.

Hvad kommer der til at ske på dagen?

Der kommer forskellige taler og musik. Biskoppen Kjeld Holm kommer, han har skrevet et brev sammen med nogle andre socialdemokrater, der kritiserer pointsystemet. Der vil komme en repræsentant for Enhedslisten og fra Det Radikale Venstre. Der vil være fakler og muligvis slipper vi balloner med hjerter løs for at markere budskabet "slip kærligheden fri".

Hvad har fået dig til at deltage?

At de strammer igen. Hele udlændingepolitikken er blevet strammet i de seneste mange år. SF og Socialdemokratiet går bare med på den, ikke helt så meget som man kunne have frygtet i starten, men de indfører også et pointsystem. Når DF og regeringen siger pointsystem, så siger Socialdemokratiet og SF: "Det må vi også have". Heldigvis er der noget, der tyder på, at tingene er ved at vende – nu er der blevet strammet nok. Derfor er det vigtigt at vi får markeret det nu med store demonstrationer. I går var der over 600 tilmeldte på Facebook. Efter Århus-størrelse skal demonstrationen nok blive forholdsvist stor.

Hvad mener du om udtrykket "social apartheid"?

Det er jo det, det handler om. Hvis du har penge til at stille bankgarantien på 100.000 kr., hvis du har høj nok uddannelse, hvis du kan de rigtige sprog, så kan du komme til Danmark og bo hos den du elsker. Men hvis du ikke kan opfylde de krav, så kan du ikke.

Regeringen har været udsat for store demonstrationer, men har aldrig lyttet. Hvorfor skulle den gøre det denne her gang?

Det tror jeg heller ikke den gør. Men det er vigtigt at få mobiliseret folk og vise, at der er modstand. Der er to grunde til at arrangere demonstrationer. Den ene er at prøve at få en regering til at ændre noget, hvilket nok er håbløst. Men den anden er at få mobiliseret folk og rejst deres politiske bevidsthed, og få dem til at tænke over, at tingene kunne være anderledes. På den måde er det vigtigt at vise modstanden både for regeringen og for oppositionen, som også i høj grad går med på stramningerne – men også at vise folk, at de ikke står alene.

CHRISTINE BERGEN

Villys destruktive kynisme

Mange – ikke kun på venstrefløjen – var ved at få kaffen galt i halsen, da Villy Søvndal udråbte alle på venstrefløjen, som var imod det nye pointsystem for familiesammenføring, til "kynikere". Og det med rette! For det ramte jo alle, som ikke pr. refleks støttede det, som fremstod som rene DF-krav.

I et glimt så vi et sindbillede af den herskermentalitet, der behersker en karrieropolitiker, der efterhånden kun har sig selv som mål. Et glimt, som er vigtigt at fastholde, så vi kan lære af det – for efter kun et par dage brød det jo sammen.

Det vigtigste spørgsmål er her: Hvordan kunne det overhovedet gå til? Hvordan kan en dreven taktiker som Søvndal udråbe humanisme som "kynisk"? Og samtidigt fremstille sin personlige kamp for at komme i regering (inkl. ministergage, -bil, -ære og -prestige) som et altruistisk offer i kampen mod DF. Især når denne kamp skal føres som en betingelsesløs accept af DFs politik hopper kæden jo helt af. Derfor stod han da også helt nøgen, da målinger lidt efter viste, at godt 60 pct. af befolkningen delte "venstrefløjens kynisme".

Planen bag – at svække oppositionen

Årsagen er først og fremmest, at selve formålet med pointsystemet næppe var at løse et konkret problem. Derimod var det en plan til at svække oppositionen, og den var sikkert udtænkt centralt i regeringen. For havde det været en DF-plan ville "uddannelsessnobberiet" (som jo mere er et V/K-fingeraftryk) næppe have været så fremtrædende.

Planens første forudsætning har været en automat-accept fra både toppen i S og SE, hvilket skulle være sikret af den såkaldte Sass-Larsen-doktrin om at æde selv det værste – for ikke på noget punkt at skille sig ud på et "indvandrerspørgsmål". En doktrin, som også accepteres af SFs øverste ledelse.

Planen så fra starten ud til at virke, da venstrefløjen i SFs ledelse blev tæsket på plads i en 13-3-afstemning. Her er den formentlig blevet solgt på, at dem, som stemmer på SF "ikke har andre steder at gå hen", som det blev fremhævet af flere kommentatorer. Og derfor kunne man tæske folk på plads, så roen på bagsmækken var sikret.

Den brede konsensus om, at Sass-doktrinen her stod ved magt, understreges af en udtalelse fra den kristelige Poul Ørum. Som begrundelse for at sikre flertallet (mod sin egen og partiets politik) angav han, at "S og SF jo alligevel ville stemme for".

Så røg proppen af

Men så røg proppen af flasken! Ikke på én gang – men i en ugelang proces, hvor presset byggedes mere og mere op. Her var protesterne fra Enhedslisten og SFs venstrefløj vigtige.

Men langt mere afgørende var det, at op-røret – inspireret af Nyrup – bredte sig langt ind i både det socialdemokratiske og dele af det borgerlige bagland. Især protester fra socialdemokratiske vestegnsborgmestre fik stor symbolsk betydning, da de normalt

har støttet "strammer"-fløjen. Men nu var "Nok blevet nok".

Derefter – formentlig også understøttet af fokusgruppemålinger – droppede S/SF så støtten til planen. De lancerede i stedet et discount-pointsystem (for dem over 24 år), som vanskeligt kan kaldes for et pointsystem, hvis det ikke lige var fordi man på forhånd havde sagt, at man gik ind for et sådant.

Derved blev S/SF presset ind i en position, som, til deres egen store overraskelse, gav en vis bonus. Under alle omstændigheder holdt de sig fri af en katastrofal støtte til et pointsystem, som 62-63 pct. af alle vælgere er imod (Epinion og Gallup). Og hele 80 pct. af deres egne er enige i, at DF ikke er "stuerene" (Information, 19. nov.).

Sass-doktrinen og Villy-kynismens fallit

Bag dette lå to store fejl, som også i høj grad har været promoveret af højrefløjens spin-spinnere, som fx "Mogensens og Kristiansens". Først og fremmest Sass-doktrinen om, at man skal kappes med DF i racisme, hvis man skal vinde et valg.

Det bliver ikke rigtigt af monomane gentagelser af, at "de sidste tre valg" er blevet tabt på dette spørgsmål. For alle med en smule hukommelse ved jo, at Fogh netop var ved at tabe det sidste valg pga. Ny Alliances succes med at sige "Nok er nok". Ligesom oppositionen faktisk også vandt på spørgsmålet om irakernes asylforhold. Med de sidste målinger er det nu blevet i neon, at "Nok er nok".

Den anden fejlurdering var, at det er risikofrit så at sige "at skide" på sit eget bagland – ud fra en kynisk vurdering af, at de "jo alligevel ikke har andre steder at gå hen". Bortset fra, at det er en ekstrem partilederholdning, der her kommer til udtryk, er det også en ekstrem fejlurdering. En fejl, der kan komme af helt at have mistet jordforbindelsen og overladt sin gode dømmekraft til højreorienteret spindoktori.

For der er jo den oplagte mulighed, at frustrerede dele af baglandet tager et skridt til venstre, som det er sket for en del SF'ere. En anden mulighed er, at andre dele af baglandet går hen til sofaen og lægger sig. Både helt bogstave-

ligt, ved ikke at stemme til næste valg, men også mere indirekte, ved at entusiasmen i baglandet svækkes. For hverken valg eller andre holdningskampe vindes med reklamepenge og smart TV-optræden. Især for rød bloks vedkommende er den folkelige opbakning ude i landet en vital faktor. Og svækker man bevidst den, er det som med vilje at skyde sig i foden.

Til Villys "held" blev sofascenariet aldrig afprøvet – for hårdt presset måtte de trække støtten.

HANS JØRGEN VAD

Kom til demonstration mod regeringens udlændingepolitik onsdag den 8. december kl. 16.00 foran Rådhuset i Århus, på Flakhaven i Odense eller på Christiansborg Slotsplads i København.

Klimatalspersoner

Et kæmpe nederlag for demokratiet

Protester foran Københavns Byret ved domsafsigelsen

"Ja, det er rigtigt, og det er nok mest en politisk-taktisk ting. Skal man være kynisk, kan man sige, at det formodentligt har drejet sig om at få flere vælgere til at stemme på Dansk Folkeparti og sikre en borgerlig regering."

Søren Krarup om at ældrechecken mest handlede om at få flere til at stemme på DF

"Nu starter vi med SU, så kigger vi på førtidspension, og så håber jeg, tiden kommer til efterlønnen efterfølgende."

Jakob Engel Schmidt, formand for Venstres Ungdom i DR Deadline 19. november.

"Alle patienter har ret til specielle hensyn. Man skal ikke stilles dårligere, fordi man er kronprinsesse."

Lisbeth Westergaard, kommunikationsmedarbejder ved Rigshospitalet. Når Mary skal føde vil halvdelen af Rigshospitalets fødeafdeling blive lukket ned, andre patienter må tage til Hillerød eller Hvidovre. Almindelige kvinder der føder sendes hjem to timer efter pga. nedskæringer, men Mary får lov at blive så længe hun vil.

"Først blev den gratis kaffe, saft og småkager eller frugt afskaffet hos mange praktiserende læger, fordi patienter med indvandrerbaggrund tog hele familien med i venteværelset og flittigt brugte den gratis forplejning. Samme adfærd lukkede besøgsforplejningen på sygehuse og hospitaler."

Artikel i DF's medlemsblad, Dansk Folkeblad.

"Det er et utroligt dårligt forslag, for jeg ved, at fundamentalister er meget sexfikserede, og de er vilde med bare bryster. Hvis de ser en film med den slags, vil de vælte ind over den danske grænse. Jeg tror, at politikere generelt skal afholde sig fra at blande sig i filmproduktion. Det må fagfolk tage sig af, men skulle jeg komme med et forslag, så tror jeg, at svin ville hjælpe bedre end bare bryster. Fundamentalister bryder sig overhovedet ikke om svin."

Naser Khader til Peter Skaarups forslag om at vise klip med bare bryster i introduktionsfilm til Danmark.

Vi bringer her Klimakollektivets udtalelse efter dommen over talspersonerne for CJA (25. nov.):

Københavns byret kendte i dag Stine Gry Jonassen og Tannie Nyboe skyldige i politiets anklager om anstiftelse af vold og uroligheder 16. december sidste år ved Bella Center under klimatopmødet i København. Dommen lyder på fire måneders betinget fængsel. En enkelt af de tre domsmænd fandt ikke anklagerne bevist og mente ikke der kunne dømmes efter straffeloven.

De to kvinder fungerede som talspersoner for det globale netværk "Climate Justice Action" (CJA) under klimatopmødet i december sidste år. CJA arrangerede flere ikke voldelige civil ulydigheds protester, blandt andet "Reclaim Power – Push for Climate Justice" demonstrationen d. 16. december. Stine Gry og Tannie var bevægelsens ansigt udadtil, men blev efterfølgende anklaget som ledere og anstiftere af vold og hærværk. Begge de to er dybt chokerede over udfaldet af retsagen og overvejer nu at anke sagen.

Stine Gry Jonassen føler, at hele sagen har været absurd:

"Der har klart været et politisk formål med de her sager. Det er tydeligt at man valgte at anklage Tannie og mig, fordi vi var bevægelsens ansigt udadtil. Hele denne sag sendt et klart signal om at hvis man tør stå frem og have en kritisk holdning til

samfundet, så vil politiet gøre hvad de kan for at lukke munden på dig. Det er absurd, at en stor bevægelse som CJA er blevet kriminaliseret på denne her måde, fordi de som nogle af de eneste turde kritisere de igangværende forhandlinger under klimatopmødet, især set i lyset af hvor galt det gik med forhandlingerne og hvor kritisabel Danmarks egen rolle var."

Afgørelserne er et nederlag for demokratiet, da politisk engagerede mennesker forhindres i at bruge deres demokratiske ret til at demonstrere og ytre sig kritisk. Både Stine Gry og Tannie føler, at sagerne er et lige så stort nederlag for det danske demokrati som for dem personligt. Tannie fortæller:

"Det har klart været et politisk forsøg på at indskrænke muligheden for at kritisere forhandlingerne under topmødet og hele klimaprocessens grundlag. Retten til at demonstrere er en essentiel del af demokratiet, også selvom det er det eksisterende politiske system, der kritiseres. Jeg håber virkelig, at folk stadig vil bruge deres demokratiske ret til at ytre sig kritisk, selvom man risikerer at blive anklaget af politiet, men jeg frygter at de her sager kommer til at skræmme folk fra i fremtiden at protestere og organisere sig politisk. På den måde er det i virkeligheden et lige så stort nederlag for det politiske arbejde og demokratiet i Danmark som det er for os personligt."

Baggrund

Climate Justice Action (CJA), et globalt netværk af sociale bevægelser og grupper, mobiliserede og opfordrede til protester under Klimatopmødet i december sidste år, for at udfordre de useriøse politiske forhandlinger i Bella Centret og kræve retfærdige løsninger på klimaproblemerne. Den 16. december organiserede CJA demonstrationen "Reclaim Power – Push for Climate Justice" for at give en stemme til de folk, der er mest berørt af klimaforandringerne, men som ikke blev hørt indenfor i Bella centret.

Stine Gry og Tannie var talspersoner for bevægelsen og argumenterede for retten til at protestere. De blev forsøgt gjort ansvarlige for planlægningen af "Reclaim Power" demonstrationen, og var anklaget for at have planlagt vold mod tjenestemand i funktion, groft hærværk, grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden samt ulovlig indtrængning.

Flere hundrede mennesker blev præventivt anholdt i forbindelse med aktionen, men ingen af demonstranterne blev efterfølgende anklaget for noget ulovligt efterfølgende – kun talspersonerne.

Klimakollektivets hjemmeside er: climatecollective.org

Afghanistan til debat på Syddansk Universitet

Muslimsk Studenter Union og Nej Til Krig arrangerede endnu et velbesøgt debatmøde den 10. november på Syddansk Universitet.

Vi havde inviteret den dansk-afghanske journalist, Nagieb Khaja til at indlede debatten.

Nagieb berettede fra sine mange samtaler med afghanere, der fortalte om besættelsesmagtens overgreb mod deres familie.

Han viste klip fra sit "Civic Journalism" projekt, som går ud på at udstyre afghanere med mobiltelefoner, så de selv kan filme deres hverdag. Han udtrykte stor kritik af sine journalistkolleger, som han mente havde mistet deres kritiske sans, når de

skrev om Afghanistan. Omkring 75 deltog i mødet. Heraf var næsten halvdelen unge afghanere, som bor i Danmark. Det gav mange spørgsmål og en meget seriøs og livlig debat om Afghanistans fremtid.

Mange skrev sig på maillisterne til både Muslimsk Studenter Union og Nej Til Krig

Wikileaks afslører Foghs løgne i sagen om ROJ TV

– Der er rent ud sagt tale om en beskidt studehandel, hvor Fogh langt overskred sine beføjelser som statsminister. Han har selv sagt ingen kompetencer i forhold til danske domstole, og det er derfor også med god grund, at tyrkerne føler sig snydt. Tilbage står indtrykket af en mand, som tilsyneladende ville bruge alle midler for at nå sit mål, og som man ikke kan stole på.

Udtalelsen stammer fra en pressemeddelelse fra Holger K. Nielsen i forbindelse med Wikileaks' afsløringer natten til 29. november.

Et af de lækede dokumenter er en rapport fra et diplomatisk møde mellem blandt andre USA's og Tyrkiets viceudenrigsministre 18. januar 2010. Her klagede de tyrkiske repræsentanter over, at Anders Fogh Rasmussen ikke har overholdt løfter om at lade vicegeneralsekretærposten blive besat med en tyrker samt et løfte om at få den kurdiske TV kanal ROJ TV lukket.

Efter mødet rejste justitsministeren og anklagemyndigheden tiltale mod ROJ TV med tvivlsomme terrorbeskyldninger. Blandt andet skal ROJ TV have støttet den kurdiske oprørsgruppe PKK. Løfterne var en forudsætning for den tyrkiske regerings støtte til Anders Fogh Rasmussens kandidatur til posten som generalsekretær for Nato i 2009.

Frank Aaen mener, at hvis regeringen har indgået en aftale med Tyrkiet om at få ROJ TV af vejen for så aktivt at presse på for at få rejst tiltale mod tv-kanalen, så er der tale om et brud på magtens tredeling, der er stadfæstet i den danske grundlov.

Han har derfor indkaldt justitsministeren og udenrigsministeren til samråd i folketinget for at redegøre for, hvorvidt ROJ TV blot har været et led i et politisk spil, sat op af USA, Tyrkiet og den danske regering.

Administrerende direktør for ROJ TV Imdat Yilmaz, skriver i

Ifølge Wikileaks har Fogh indgået en aftale med Tyrkiet om at lukke Roj-TV

et nyhedsbrev, at han "opfordrer danske politikere til at bakke op om ytringsfriheden og de basale grundlovssikrede rettigheder og derved medvirke til at ROJ TV ikke udsættes for en urimelig politisk forfølgelse og flere forhindringer i at formidle nyheder og oplysning til de kurdiske medborgere i Europa og i Mellemøsten".

Foghs holdning til ytringsfriheden har ændret sig i takt med hans

klatretur opad i magtpositionerne. I 2005 truet han Tyrkiet med, at de ikke kunne blive optaget i EU, fordi de ikke opfyldte kravene om ytringsfrihed.

Det skete, efter at den tyrkiske ministerpræsident boykottede et møde med Fogh i København, fordi en journalist fra ROJ TV stod på deltagerlisten.

LISA M. ØDEGAARD

Det mener vi:

Enhedslistens fremgang – hvad nu?

Det er en syg tankegang, at din ret til at leve sammen med den du elsker, gøres afhængig af uddannelsesniveau og indtægtsforhold". Det var det klare budskab fra Johanne Schmidt-Nielsen. Den klare linje og S og SF's højreskred har styrket Enhedslisten, der, ifølge de seneste meningsmålinger, står til at få det bedste valg i partiets historie.

Fremgangen vil styrke EL og vil give mere rum til dem, der er imod nedskæringer, krig og racisme. Samtidig kan fremgangen være med til at presse SF og S til at holde en mere venstreorienteret linje end de ellers ville.

Men fremgangen vil også skabe yderligere pres for at indgå kompromiser med S og SF for at få del i magten. For mange kompromiser vil indebære at opgive den klare linje og sandsynligvis fremgangen. Det vil være første skridt ad den vej, som SF allerede er gået for langt ad.

Vejen fører væk fra Christiansborg

Heldigvis er der en verden udenfor Folketinget, det er her flertallet af EL's medlemmer har deres daglige gang. Dem er der, takket være fremgangen, nu langt over 5.000 af. En del af de nyeste er fra SF, alene den første uge af debatten op pointsystemet for indvandrere meldte 155 sig ud af SF, men flertallet er kommet direkte til EL.

I Enhedslisten Amager var der 26 til brunch for nye medlemmer og det største ordinære medlemsmøde i mindst fire år.

Det er de nye aktive medlemmer, der i samarbejde med andre, der ønsker at slå for en bedre verden, skal skabe en mere attraktiv mulighed for EL. At være en organiserende politisk kraft for de bevægelser, der kan skabe de forandringer, som forlig med S og SF ikke kan.

En kamp om politisk retning

Demonstrationen "Kærlighed Uden Grænser" er en god start – mange EL-medlemmer er aktive i mobiliseringen til demonstrationen. Hvilket viser, at der er en vilje til at gå den vej blandt en stor del af EL's medlemmer.

Det er afgørende at denne vilje også bliver understøttet organisatorisk. Der skal oprettes netværk bl.a. disse medlemmer, så deres arbejde i bevægelserne bliver styrket og kommer til at tegne EL og gøre det muligt, at EL som parti kan påtage sig at være en politisk kraft, der driver bevægelserne fremad – også på andre måder end at være talerør for dem i Folketinget.

EL's mest synlige medlemmer er byråds- og folketingspolitikkerne. De er fokuseret på valgkamp og det parlamentariske spil. De har et netværk og arbejder bevidst for, at EL skal gøre det så godt som muligt til valgene og at EL skal fokusere på valgene.

I skrivende stund med 10 dage til demonstrationen *Kærlighed Uden Grænser* fremgår demonstrationen ikke af enhedslisten.dk. AktivistFabrikken, den årlige uddannelse af aktivister i Enhedslisten, var ensidigt fokuseret på at uddanne valgkampsaktivister – mens organiseringen af bevægelser mod racisme, nedskæringer, krig og global opvarmning fyldte meget lidt. Det samme var gældende i 2009, hvor det var forberedelserne til kommunalvalget, der var fokus.

Hvis EL skal omstille sig fra at være en valgmaskine til at være organisatorer for bevægelserne, kræver det dels stærke bevægelser og dels, at der blandt EL's medlemmer er netværk, der kan argumentere for, at en sådan omstilling er målet, og at EL ikke kun skal være en valgmaskine.

VKO's finanslov koster 12.000 job

12.000 kommende arbejdsløse kan se frem til et besøg på jobcentret

Ifølge beregninger fra LO vil VKO's nye finanslov komme til at koste 12.000 job – specielt LO's medlemmer vil blive ramt hårdt. Desuden vil nedskæringer på 1 milliard på aktivering og efteruddannelsesområdet ramme de arbejdsløse hårdt.

Det kommer oveni, at regeringens sparekrav til kommunerne sandsynligvis kommer til at betyde 6-8.000 fyringer.

Regeringens katastrofa-

le krisepolitik koster jobs, mens arbejdsløsheden i forvejen stiger. Antallet af varslede fyringer i 2010 har fra januar til august ligget under 1000.

I september var tallet 1.981 og i oktober 3.591, hvilket er det næsthøjeste tal siden krisen startede. Ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd skyldes det høje tal ikke Vestas-fyringerne, størstedelen af dem er ikke kommet med i statistikken endnu.

Socialistisk Arbejderavis

Udgivet af Internationale Socialisters Ungdom, Postboks 522, 1505 Kbh. V
Konto nr.: 1551-5780160
saa@socialister.dk
www.socialister.dk

Tryk: Trykcentralen
Ansv.: Jakob L. Krogh.
Red. afsluttet 29. november 2010

ISSN 1600-2687

Stop gifttransporten

Lørdag den 13. november samledes 1.100 i Nyborg til demonstration mod planerne om at sende fire skibe med i alt 10.000 tons kemisk affald fra Australien til Kommunekemi i Nyborg. Initiativet bag hedder *Stop Gifttransporten*.

Det drejer sig om HCB, et af de mest giftige stoffer overhovedet. Sammen med 11 andre stoffer er det omfattet af Stockholm-konventionen, hvis formål er at stoppe eller begrænse brugen af de mest giftige og unedbrydelige stoffer. HCB kan nemlig ikke nedbrydes i naturen, og det ophobes i mennesker og dyr, der kommer i kontakt med stoffet. HCB er blevet brugt på korn for at forhindre svampeangreb, og det dannes som biprodukt ved forskellige kemiske reaktioner.

HCB er stærkt kræftfremkaldende, giver leversygdomme, neurologiske forandringer m.m. I 1959 gav USA hvide sprøjtet med HCB som nødhjælp til Tyrkiet. 4000 blev forgiftet og 500 døde. De forgiftede har stadig gener, fordi giften ikke kan nedbrydes i kroppen, og giften er blevet overført til deres børn, der også er blevet syge.

Australsk affaldsprodukt

Det er det australske firma Orica der står bag gifttransporten. De producerer plastik og opløsningsmidler. Fra 1964-1991 producerede de desuden 16.000 tons HCB som et biprodukt. Den gift stillede de i tusindvis af tønder og betontanke på fabrikkens grund. Men HCB er ætsende, og derfor skal det i ny emballage hvert 5. år – hvilket betyder at mængden af giftigt affald hele tiden stiger.

I 1999 begynder miljøministeriet i Australien at se på sagen. De kommer frem til, at der ikke er noget sted i Australien, der er egnet til at destruere affaldet. Derfor spørger de i 2006 Tyskland, men den tyske miljøminister svarede nej, fordi: "Det er ikke bevist, at Australien ikke kan håndtere dette problem selv". Så søgte det australske miljøministerium om tilladelse til at sende giften til Kommunekemi i Nyborg.

Profit over sikkerhed

Selvom det hedder "Kommunekemi" er der ikke meget kommunalt over det. Sidste år blev Kommunekemi nemlig købt af kapitalfonden EQT der forventede at kunne "forbedre Kommunekemi A/S's omsætning og indtjening betragteligt i de kommende år". Det vil tage 3 år at destruere de 10.000 tons affald, og Kommunekemi tjener 50 millioner kroner.

John Ellegaard, som er en af talsmændene for *Stop Gifttransporten*, siger, at de ikke kan have tiltro til, at Kommunekemi varetager samfundets interesser efter EQT har købt Kommunekemi. I en tale holdt på demonstrationen siger han desuden: "I dag protesterer vi for en globalt miljøansvarlig løsning i Nyborg. Men adressen på vores protest er helt klart miljøministeren og Miljøstyrelsen".

Også ifølge Naturfredningsforeningen tænker Miljøministeriet mere på EQT's profit end på sikkerheden. De siger nemlig: "Tyskland vil ikke modtage giften, men i Danmark siger vi ja, fordi der er penge i skidtet". Desuden kritiserer de Miljøministeriet for ikke at have gjort ordentligt rede for sikkerheden ved hverken opbevaring, afbrænding eller deponering af HCB'en i Danmark.

I stedet for at kræve at Orica selv betaler for et anlæg til at destruere det affald, de har skabt, skal store mængder af HCB nu

sendes i fire skibe med hver 2.500 tons HCB halvvejs rundt om jorden.

Enorm usikker transport

Fra flere sider er der allerede blevet rejst tvivl om sikkerheden i forbindelse med transporten. Hvis det skulle gå galt, vil enorme mængder af HCB kunne slippe ud af beholderne, der ikke er ordentlig forseglede. Og de GPS'ere man har lovet at sætte på tønderne, for at de kan findes igen, hvis skibet synker, virker ifølge producenten slet ikke under vand. Hvis det går galt, vil det være en katastrofe. Stoffet vil ikke blive nedbrudt, og det er så giftigt, at kun ét mikrogram (en milliontedel gram) HCB kan forgifte 100 m3 vand.

En australsk nyhedskanal har oplyst at det skib der lige nu sejler den første ladning gift til Danmark dumpede til et sikkerhedseftersyn i Kina i år.

Protesterne vokser

Heldigvis er der gang i protesterne. *Stop Gifttransporten* har planlagt flere aktioner, også i København, og de har støtte mange steder fra. Den måske vigtigste støtte kommer fra havnearbejdere i Danmark, Norge og Sverige, der har besluttet at ingen af dem vil losse skibene med giften. Det betyder, at der er ingen der ved, hvordan affaldet skal transporteres fra skibet til Kommunekemi.

Stop Gifttransporten overvejer også en retssag, da det har vist sig, at Kommunekemi slet ikke har tilladelse til at behandle så farlige stoffer som HCB (selvom miljøministeren gentagne gange påstod det i en debat i P1). John Ellegaard siger: "Jeg ved, at protesterne, manifestationerne og demonstrationerne mod dette helt vanvittige projekt ikke slutter før gifttransporten er stoppet".

CHRISTINE BERGEN

Se mere på www.stopgifttransporten.dk

STORT ANSVAR GIVER STOR LØN LIGE MEGET HVAD

Amagerbanken er i krise. Den havde i 2009 et underskud på 496 millioner kroner. Derudover har banken hensættelser på dårlige lån på i alt 3,4 mia. Amagerbankens dårlige økonomi fik den tidligere direktør Jørgen Brændstrup til at sælge sine aktier i Amagerbanken, samme dag som han afleverede sin opsigelse.

For aktierne fik han 1.3 millioner, derudover lavede han en aftale med bestyrelsesformand Niels Erik Nielsen, hvor han fik tre års løn, eller 18 millioner, i opsigelse. Aftalen blev indgået få timer før de begge stod til at blive fyret i forbindelse med bankens generalforsamling.

ENDNU ET OFFER FOR KRIGEN I AFGHANISTAN

Mens vi andre i december 2004 forberedte julen, sad oversergent John Mogensen isoleret og deprimeret i Afghanistan. Den fortvivlede tilstand fik ham til at sætte sin tjenestepistol for panden og trykke af.

At historien om Johns skæbne kommer frem nu, er endnu et eksempel på, at krigens grusomheder efter mere end 9 år, endelig er ved at nå frem til den danske offentlighed.

John Mogensens død kunne være undgået. Hans forlovede Rebecca Andersen sagde til Berlingske Tidende: "De forstod ingenting. John var meget, meget ked af det og dybt depressiv, da de sendte ham til Afghanistan."

På trods af det, var Forsvarets besked til John Mogensen "tag dig sammen". Derfor endte Johns depression med selvmord.

Det er ikke et enestående tilfælde. Også fællestillidsmand Kurt Brantner fra Telegrafregimentet har personligt advaret sine chefer om kolleger med problemer, men også de blev sendt ud uden nærmere undersøgelse.

Johns skæbne er endnu et et blodigt bevis på, at krigsmagerne ikke bekymrer sig om soldaterne, men at deres eneste bekymring, er magten i Afghanistan og NATO's ære. Det er derfor de fortsætter krigen, i stedet for at trække soldaterne hjem, hvor de hverken dræber, bliver dræbt eller begår selvmord.

Klimakamp efter topmødet

COP16 i Mexico er begyndt. Det er ikke mere end et år siden at COP15 blev fremlagt som stedet hvor verdens politikere skulle aftale en ambitiøs efterfølger til Kyoto-protokollen der udløber i 2012. Men resultatet af COP15 blev en katastrofe. Forventningerne op til COP16 er meget lave, og ingen tror på at den vil bringe os tættere på at løse problemet.

Alt det er på trods af at år 2010 blev det varmeste år der nogensinde er målt, med store oversvømmelser i Pakistan der har påvirket over 20 millioner mennesker, og med rekordhøje temperaturer og vilde skovbrænde i området omkring Rusland. Skovbrandene i Rusland afsved ¼ af landets afgrøder, og halvdelen af hveden. Det svarer til de konsekvenser som forskerne har beskrevet at global opvarmning vil få. Og efterhånden som det bliver værre vil vi se flere og større katastrofer.

Copenhagen Accord

COP15 endte med at Obama sammen med lederne fra Kina, Indien, Brasilien og Sydafrika helt selv lavede og offentliggjorde den 2½ side lange "Copenhagen Accord" uden overhovedet først at fremlægge den for de andre landes deltagere, der bare "noterede sig" papiret og tog hjem.

Forhandlingerne i København fokuserede på to ting. For det første nye reduktionsmål for de forskellige lande fra 2012-2020. Det andet handlede om u-landenes reduktionsforpligtelser. Fra 2012 skal nogle af u-landene også til at reducere CO2 ifølge Kyoto-protokollen. Til gengæld kræver u-landene 2.000 milliarder kroner om året

til omstilling.

Copenhagen Accord svarer ikke på nogen af delene, og den indeholder intet bindende.

Hvert enkelt land skal selv bestemme et mål for hvor meget CO2 de ville reducere – uden at de binder sig. Og i forhold til de penge u-landene krævede var der tale om langt færre penge end de bad om, og det er ikke rigtig klart hvor pengene skal komme fra – altså betyder det ingen ting. Først i 2015 skal der tages stilling til hvordan Copenhagen Accord har virket.

Af de fem der lavede "Copenhagen Accord", og dermed sørgede for at sabotere klimaindsatsen i hvert fald indtil 2015, så er Kina, USA og Indien de tre største kulproducenter i verden. Og tilsammen står de for ¾ af verdens kulforbrug. Sydafrika er den 5. største kulforbruger i verden. Og Brasilien har opdaget store oliereserver ude på havet som de har store planer med, og de fælder Amazonas regnskoven.

Hvad der skete under topmødet viste at politikerne ikke har tænkt sig at prøve at gøre noget ved den globale opvarmning, og at den egentlige skillelinie i forhold til dét ikke går mellem det globale nord og -syd, sådan som mange har fremstillet

det. Lederne fra de globale syd viste sig at være lige så beskidte som ledere fra det globale nord.

De stores magt

Den konkurrence der er indbygget i kapitalismen skaber monopoler. De virksomheder der ikke har råd til at investere deres profit i dyrere og dyrere maskiner bliver udkonkurreret. Efterhånden bliver de store kapitaler større og meget magtfulde.

De enkelte lande er også i konkurrence, og deres magt afhænger af styrken af deres industri, banker osv. Et lands politikere vil ikke gøre noget der ville svække det lands konkurrenceevne i forhold til andre lande.

De ti største firmaer globalt i 2008 var Wal-Mart på førstepladsen, dernæst 6 olie- og 3 bilselskaber. I Danmark er det Mærsk der er den største, og alene hans containerflåde udleder ligeså meget CO2 som resten af Danmark gør tilsammen.

Mønstret gentager sig i andre lande, de største firmaer er tæt knyttet til afbrænding af fossile brændstoffer. De firmaer har en enorm politisk og økonomisk magt, og er ikke interesserede i at gøre noget ved den globale opvarmning. De har stået bag ved kampagner mod global opvarmning, støttet klimaskeptikere og har også udført direkte pres på politikerne for at få deres vilje. Fx krævede Merkel at europæiske biler skulle køre længere pr. liter benzin, men Volkswagen og Daimler (de to største firmaer i Tyskland) tvang hende til ikke at gøre det. Den forandring Merkel prøvede at få igennem er ubetydelig og latterlig lille i forhold til hvilke forandringer der skal ske for at stoppe den globale opvarmning, men alligevel mislykkedes det for hende.

Udsigerne til at politikerne skal handle bliver ikke bedre under den krise som vi vil befinde os i mange år endnu. Under krisen skærpes konkurrencen endnu mere. Både mellem de enkelte virksomheder, og mellem de enkelte lande. Det er derfor politikerne har så travlt med at støtte virksomhederne i deres lande med fx bankpakker, og derfor de skruer op for snakken om konkurrenceevnen.

Før krisen gav nogle politikere løfter om CO2-reduktioner og klimatilpasning – beskudte løfter baseret på markedslogik, men trods alt ville de gøre noget. Da krisen begyndte at slå igennem var der ikke mere råd til klimatilpasning, og det blev endnu vigtigere ikke at svække konkurrenceevnen i forhold til de andre lande.

Skal man stoppe den globale opvarmning kræver det et grundlæggende opgør med de mest magtfulde dele af kapitalistklassen. Disse kapitalister og de politikere der beskytter dem befinder sig både i det globale nord og -syd. Skillelinien går ikke mellem rige og fattige lande, men mellem de politiske og økonomiske magthavere som af økonomiske grunde ikke vil lave klimaomstilling, og mellem resten: størstedelen er arbejdere og bønder. Klimakamp er klassekamp, og vi er oppe imod de største multinationale, imperialismen, nyliberalismen... Hvis vi skal vinde kræver det en bred og radikal bevægelse der udfordrer de herskendes interesser.

Sort regering

I 2008 nedsatte regeringen klimakommissionen for at finde ud af hvordan Danmark kunne blive fri for fossile brændstoffer på

langt sigt. Samme år afskaffede de kulstoppet, fordi det gik ud over konkurrenceevnen. Afskaffelsen af kulstoppet har betydet at man i flere elværker kan begynde at fyre med kul – det mest forurenende fossile brændstof.

Samtidig har efterspørgslen på vindmøller været så lav at de to vindmøllefirmaer Vestas og LM Glasfiber tilsammen har fyret 5-6.000 på under to år.

Mens regeringen lader som om den interesserer sig for klima, styrker den kul og skider på vindmølleindustrien.

Nu er klimakommissionens rapport kommet. Den taler om at man skal udbygge vindmøller, bruge biomasse og om energibesparelser på 25 %. Men i rapportens konkrete anbefalinger spiller udbygningen af vindmøller en meget lille rolle, og på den måde er der reelt kun øget brug af biomasse tilbage. Men biobrændsel er hverken "CO2-neutralt" eller "klimavenligt", og det skaber store sociale problemer.

Klimakommissionens rapport stiller få krav til regeringen, og baserer sig på markedslogik: det er de store energiselskaber der må trække den grønne omstilling. Desuden skal energibesparelserne kun komme fra husholdninger og transport – ikke fra industrien.

Og da Lykke Friis skulle fremlægge sine forventninger til klimakommissionens rapport i en artikel i Information taler hun allermest om energiforsyningsikkerhed og uafhængighed af stater der "ikke deler vestens værdier". Ikke ét ord om den globale opvarmning og klimaet.

Klimajobs

Under topmødet skete der en ændring: klimakampen blev mere politisk. Ikke længere hovedsagligt baseret på viden-skaben, med henvisninger til ppm, grafer og procenter.

Det giver mulighed for at gøre kampen mod global opvarmning bred og radikal. Efter krisen tror ingen længere på at markedet kan sørge for hverken sig selv eller CO2-reduktioner, man har set at politikere verden over måtte gribe ind for at redde vaklende banker og industri. Der er stort behov for at få skabt flere jobs.

Kravet om klimajobs, der medvirker til at reducere CO2-forbruget, kan bringe klima- og arbejderbevægelsen sammen. Et klimajob er et arbejde som medvirker til at reducere CO2-forbruget. Det drejer sig fx om at bygge vindmøller, isolere bygninger, udbygge den kollektive transport osv.

Byggefagenes Samvirke har udgivet en plan for 20.000 klimajobs alene inden for deres eget område. Men så længe de sætter deres lid til en kommende S-SF regering i stedet for til deres egne medlemmer bliver det aldrig til mere end en fin hensigt.

I 2009 da Vestas fyrede 650 på Isle of Wight i England besatte 18 Vestas-arbejdere fabrikken i 18 dage, de fik enorm støtte fra resten af deres kollegaer og fra mange andre. Besættelsen vandt støtte blandt fagforeninger, miljøbevægelsen osv. Selvom de tabte, skabte besættelsen enorm opmærksomhed og aktivitet omkring det område. Det var hvad der skete når kun 18 arbejdere besatte en fabrik.

SU-demonstration, den 23. november, Christiansborg, København

Bevar SU'en

Vi må sætte foden ned og sige "nej, ikke mere"

Tirsdag den 23. november havde Unge ta'r ansvar indkaldt til demonstration med forringelserne af SU'en. Selvom demonstration var indkaldt med få dages varsel samledes omkring 1.000 mennesker på Christiansborg Slotsplads i slud og blæst for at protestere imod nedskæringerne.

Socialistisk Arbejderavis spurgte et par demonstranter.

"Jeg er imod regeringens kommende nedskæringer på SU'en, fordi de rammer skævt og jeg tror på at uddannelse skal være lige for alle," siger Anders Øland, der er studerende på IT-universitetet og forklarer, at han går på hold med en 19-årig, som bor hjemme hos sin enlige mor, der er førtidspensionist. "For dem betyder de såkaldte 'café-penge' faktisk ret meget," siger han og peger samtidig på, at det er historisk svært for unge at finde arbejde, hvilket gør SU'en endnu mere vigtig.

Da vi spørger Anders Øland, hvad han tror, der kommer ud af demonstrationen, siger han pessimistisk: "Jeg tror ikke det hjælper en skid. Men jeg synes at det er vigtigt af princip, at vi forsøger hver gang at sætte foden ned." Sin fortsatte kampvilje begrundet Andres Øland med, at regeringen kun skærer ned, selvom de sagde, at

de ville satse på uddannelse og forskning. Og det er lang tid siden at de er gået over grænsen. Vi må sætte foden ned og sige "nej, ikke mere".

Pengene til at finansiere ordentlig SU skal ifølge Anders Øland komme ved at tilbagerulle regeringens ufinansierede skattelettelser.

Lars Løkke siger at besparelserne på SU'en går til folkeskolen. Signe Jespersen, der stod i udkanten af demonstrationen med en barnevogn, giver ikke meget for Løkkes begrundelse for SU nedskæringerne.

"Selvfølgelig synes jeg vi skal forbedre folkeskolen. Men jeg synes, der er andre steder man kan tage de penge fra. Jeg synes ikke, at man kan retfærdiggøre den forværring sådan. Det vil betyde, at der vil være folk, der stoppede med at læse, ikke har råd til at læse eller ikke kan læse ligeså lang tid. Det kan ikke nytte noget, at de bliver dygtige i folkeskolen, hvis vi så ikke også har mulighed for at få dem igennem universitetet eller gymnasiet," siger Signe Jespersen, der også deltager, fordi hun regner med selv at skulle begynde at studere, når hendes barseloverlov er overstået.

Blokade på Metropol

Der bliver skåret kraftigt ned på professionshøjskolerne.

I 2011 skal de spare 114 millioner kroner ifølge regeringens finanslov. Det svarer til 3000 kr. pr. elev. Og frem til 2014 skal de i alt have sparet 360 millioner kroner som en konsekvens af finansloven for 2011 og genopretningsplanen.

Professionshøjskolen Metropol der bl.a. uddanner lærere, socialrådgivere, sygeplejersker og jordemødre skal spare 26 millioner kroner. Det betyder firing af 50 ud af 900 ansatte.

Derfor blokerede studerende på Metropol deres uddannelse mandag den 22. november. Jonas Elwin læser til lærer på Metropol og deltog i blokaden. På læreruddannelsen alene skal 12 undervisere fyres. Han siger "der er en meget trykket stemning lige nu, som man som studerende kan mærke meget tydeligt. Fyringerne vil være et stort tab for os alle".

Dagen startede med at de enkelte elevgrupper blokerede deres uddannelse. Foran socialrådgivernes skole samlede sig 2-300 utilfredse elever, de holdt en symbolsk begravelse for "den gode socialrådgiver".

Kl. 12 mødtes alle de studerende til demonstration. Der var bannere, og taler af Ida Aukén fra SF og af formanden for Metropol's studenterråd.

Jonas Elwin fortæller "vi har været i gang her siden kl. 8, hvor jeg som musiker har været med til at give min mening til kende, og lette for den dårlige stemning der har

været i forbindelse med besparelserne. Det er simpelthen for dårligt at der skal være så mange besparelser på uddannelsesområdet, at der skal fyres nogle centrale undervisere fra vores studier. Det har været vigtigt for os at samles på denne måde, snakke om det der sker og stå samlet for at bevare kvaliteten på vores uddannelse".

Ud over vreden over regeringens besparelser er der også utilfredshed med lønningerne til skolens bestyrelse. I en pressemeddelelse skriver de studerende: "Vi undrer os over, at Metropol kom ud med et overskud i 2009 på over 8 mio. kr. og alligevel insisterer på at spare. Rektor og bestyrelse er steget i løn med næsten 600.000 kr. fra 2008-2009, selvom bestyrelsen kun mødes 4-6 gange årligt".

CHRISTINE BERGEN OG LISA M. ØDEGAARD

Studenterprotester i Storbritannien

”Ud af klasseværelserne og ud på gaden”

Den 10. november demonstrerede over 50.000 i London mod regeringens nedskæringer og 3-dobling af brugerbetalingen på videregående uddannelser. Den 24. november, ”X-dag”, blev det fulgt op af lokale aktioner over hele landet, hvor over 100.000 deltog og over 30 universiteter blev besat.

Den 30. november, hvor regeringen fremlægger sit lovforslag i parlamentet, er udnævnt til ”X-dag 2”. Her bliver der både en stor demonstration i London og lokale aktiviteter landet over.

Det er ikke bare enkelt-aktionsdage, som vi kender fra Danmark. En del universiteter er stadig besat, og besættelserne er aktive besættelser. Der holdes fællesmøder for alle uddannelsessteder i lokalområdet. Der afholdes ”teach-ins”, hvor man diskuterer regeringens nedskæringsplaner, og der planlægges nye aktiviteter.

Nedskæringerne

Regeringens nedskæringer er brutale. 3-dobling af brugerbetalingen op til 9.000 pund (100.000 kr.) og afskaffelse af transporttilskud vil gøre det umuligt for mange studerende fra arbejderklassen at få en videregående uddannelse. Oveni er der varslet omfattende nedskæringer på uddannelserne.

Nedskæringerne er en del af regeringens generelle krisepolitik, som – ligesom i resten af Europa – vil have arbejdere, studerende og pensionister til at betale for krisen. Den liberal-konservative regering planlægger at skære den offentlige sektor med 25 pct.

Hverken konservative eller liberale gik til valg i maj på at gennemføre så omfattende nedskæringer.

LibDems

Vreden er ikke mindst rettet mod De Liberale Demokrater (minder om Det Radikale Venstre i DK) og partileder Nick Clegg. I april, lige inden parlamentsvalget, underskrev Clegg en erklæring, hvor han lovede ikke at stemme for stigning i brugerbetalingen.

Inden valget blev De Liberale af mange opfattet som et alternativ til både de konservative og til det Labour-parti, der siden 1997 har kompromitteret sig både med Irak-krigen og nyliberalistisk politik.

Så da De Liberale ikke blot gik i regering med de konservative, men også blev ansvarlig for massive offentlige nedskæringer, følte mange sig forrådt, og studenternes protester har derfor bred sympati i befolkningen.

”Tory scum”

Studenterprotesterne er ikke kun markante ved deres størrelse – de er nogle af de største siden 1968. De er også markante ved deres militans.

På demonstrationen 10. nov., hvor 50.000 deltog, besatte flere hundrede demonstranter de konservatives parti-hovedkvarter, Millbank, mens omkring 5.000 udenfor blokerede adgangen til bygningen, og flere gange slog uropolitets

angreb tilbage.

Der røg nogle konservative ruder, og det fik både regeringspolitikere, den borgerlige presse og studenterfagforeningen NUS’s formand, Aaron Porter, til at fordømme besættelsen. (Siden er Porter dog blevet lidt mere ydmyg over for de omfattende besættelser.)

Det siger noget om vreden mod nedskæringerne, at det ikke ser ud til at have haft nogen negativ effekt på den efterfølgende mobilisering. Tværtimod har presse og politikere måske, mod deres vilje, været med til at sprede billedet af, at vreden er stor.

Det ville ikke være sket, hvis protesten kun havde omfattet et lille militant mindretal – eller hvis den kun havde været stor, og ikke militant.

Education Activist Network

Demonstrationen 10. nov. var indkaldt af NUS, studenternes fagforening. Men det var lokale studenter på de enkelte universiteter, der mobiliserede, så den blev stor. Og det er lokale studerende, ikke NUS, der har organiseret de efterfølgende besættelser.

Når studenternes egen organisation ikke organiserer modstanden, kan lokale studenter let komme til at stå alene. Det kan føre til opgiveness, når regering og universitets-ledelsen går til modangreb.

Heldigvis eksisterede der i forvejen et netværk, Education Activist Network (EAN), som forsøger at binde kampen sammen. Netværket blev formelt dannet i februar 2010, efter at der i 2009 både havde været studenterprotester mod Gaza-krigen i januar og store protester mod nedskæringer senere på året.

EAN har holdt flere åbne koordineringsmøder med aktive fra hele landet. Den 5. december holder de en national ”teach-in” under overskriften ”Education for the people, not the market”.

Arbejdere og studenter samme kamp

Angrebet på uddannelserne er kun én brik i regeringens plan. Hele den britiske arbejderklasse kommer til at mærke nedskæringerne.

Studenternes militante masseprotester har potentialet til at kunne trække større dele af arbejderklassen med i kampen. Mange lærere er allerede involveret, og enkelte fagforeningsledere har udtrykt deres støtte til studenter, der blev arresteret efter Millbank-besættelsen.

Arbejdere i kollektiv kamp har en magt, som studenter ikke har: Magten til at stoppe produktionen. Men studenters kamp kan nogle gange inspirere arbejdere til aktion, når vreden er der, men endnu ikke er blevet til reel modstand.

De seneste måneders studenterprotester i Storbritannien, Frankrig, Grækenland, Irland og Italien peger på nye muligheder for modstand i Europa. Det er venstrefløjens opgave at komme på omgangshøjde med kampen.

JØRN ANDERSEN

Følg med i Socialist Worker, socialistworker.co.uk, og på educationactivistnetwork.wordpress.com

Interview med Goulia Feizi – afghansk flygtning og studerende på SDU

Hvis man går ud, ved man ikke om man kommer hjem

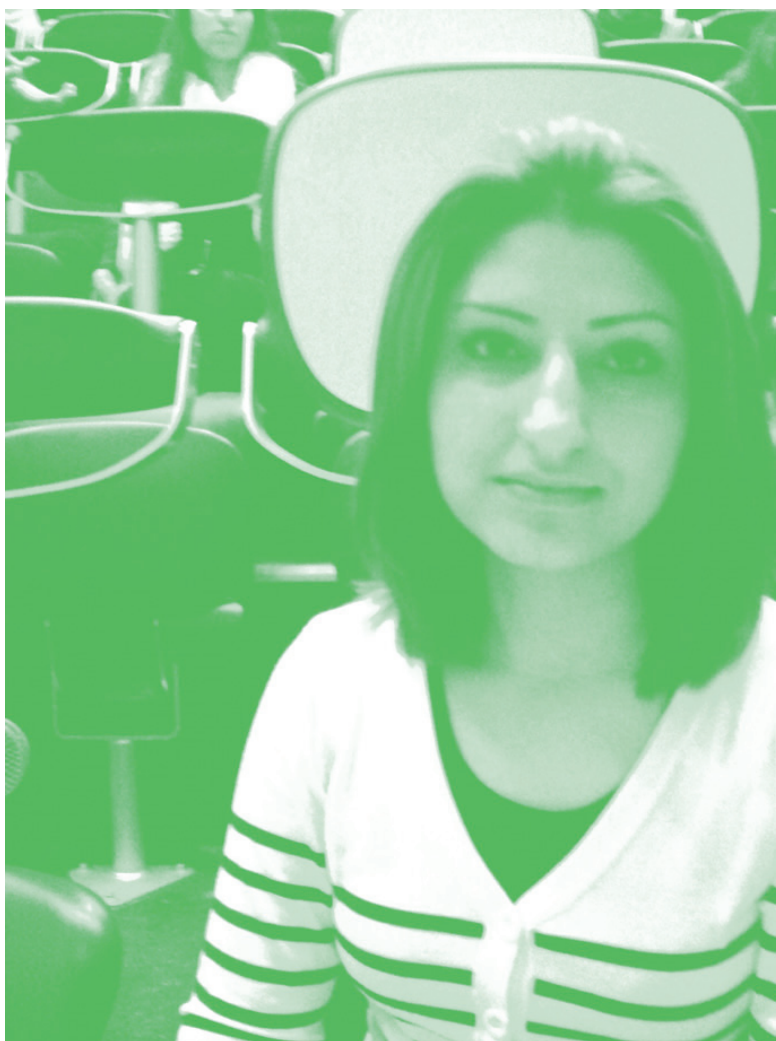
I april deltog Goulia Feizi og andre unge afghanere i et debatmøde om Afghanistan på SDU, som Nej Til Krig og Muslimske Studenter Union afholdt i fællesskab. De er nu en del af Nej Til Krigs netværk. Goulia Feizi fortæller her sin personlige historie og sit syn på Afghanistan-krigen

Jeg er 27 år. I 2003 kom jeg til Danmark som FN-flygtning og blev forenet med min familie, som var kommet 2 år før. Jeg startede på sprogskole, tog 10. klasse og HF. I 2010 startede jeg på at læse medicin på SDU.

Jeg er født i 1983 under russernes besættelse af Afghanistan, så jeg er vokset op med krig og har oplevet krigen på tæt hold. Da russerne forlod landet i 1987, blev der borgerkrig. Krigen kom tæt på og min familie tilbragte meget tid i kælderen for at beskytte os mod bomberne. Mange blev dræbt og meget blev ødelagt. Men da Taliban kom til magten flygtede vi til Pakistan og derefter til Iran. I Iran havde vi ingen rettigheder. Jeg var 15 år og kunne ikke gå i skole, så der gik 7 år af mit liv, hvor jeg ikke kunne gå i skole.

Jeg er glad for at kunne uddanne mig i Danmark. Men jeg ved ikke om jeg får mulighed for at gøre min uddannelse færdig. Jeg har kun opholdstilladelse ét år ad gangen. Foreløbig til november 2010, så derefter ved jeg ikke om jeg skal sendes ud af Danmark. Selvom jeg har boet 7 år i Danmark og gjort alt for at uddanne mig, så kan jeg ikke få de 100 point, som giver mig ret til permanent opholdstilladelse. Selvom jeg bor i Danmark er mit liv stadig fyldt med usikkerhed og frygt.

Der bor ca. 20.000 afghanere i Danmark. De fleste er kommet som flygtninge. Og der kommer stadig mange flygtninge pga. krigen i Afghanistan. Min fætter har lige fået asyl i Danmark. Han flygtede for 2 år siden.

Goulia Feizi

Hvordan er situationen i Afghanistan nu?

Det er nu 9 år siden USA gik ind i Afghanistan. Dengang var mange glade for at slippe af med Taliban. Men i dag er Taliban tilbage. Der er flere fattige og flere uden arbejde. Kun nogle få er blevet rige. Der er givet mange penge for at hjælpe Afghanistan, men pga. korruption har de rige fået næsten alle pengene. Der er stadig afghanere, som er flygtninge i Pakistan

og Iran. De afghanske kvinder har heller ikke fået det bedre. Måske er der sket lidt i Kabul for nogle få kvinder, men i de små byer og i landsbyerne, hvor de fleste bor, er ingenting ændret.

Hverdagen er meget usikker. Hvis man går ud, ved man ikke om man kommer hjem. Unge har ingen fremtid og ingen mulighed for at finde arbejde. Der har været så mange fejl ved både præsidentvalget

og parlamentsvalget, at det ikke er noget rigtigt valg. De fleste af dem, som sidder i parlamentet har samme tankegang som Taliban. Det er tidligere mujahedinere fra borgerkrigen. De går efter penge og magt. De har samme holdninger som Taliban, bortset fra at Taliban ikke kan lide USA.

Hvorfor tror du at krigen har varet så længe?

Afghanistan er en brik i USA's spil. Afghanistan er tæt på andre stormagter. Kina, Rusland, Indien og Iran. Derfor vil USA gerne blive ved med at have soldater i Afghanistan. Tidligere brugte de mujahedinerne/ islamisterne mod russerne. Måske vil de næste gang bruge dem mod Kina eller Iran? Se blot hvad de fik ud af Irak. De har stadigvæk masser af soldater i Irak og kan bestemme over olien.

Hvad er dit håb for Afghanistans fremtid?

Jeg tror der er brug for et mirakel. Men jeg drømmer om og håber på at forskellen mellem fattige og rige bliver meget mindre. Jeg håber, at Taliban også bliver trætte af krig, og at et afghansk politi kan skabe sikkerhed for os alle. Vi afghanere må snakke med hinanden og respektere hinanden. Så kan vi få et rigtigt demokrati

Hvad kan vi gøre i Danmark for at støtte håbet om fred i Afghanistan?

Vi skal spørge regeringen, hvad det er de laver i Afghanistan. Hvad er resultatet af 9 års krig?

Jeg kender krig. Afghanerne kender krigen. Krig er dårlig for alle mennesker – også de danske soldater. Det skal regeringen tænke på. Hvorfor bruger regeringen alle de penge på at støtte USA's politiske spil i Afghanistan? Den skulle lytte til sin egen befolkning. De fleste danskere vil have Danmark ud af krigen i Afghanistan.

AF LENE JUNKER

(Også bragt på nejtilkrig.dk)

Pakistan: Krig, naturkatastrofer, fattigdom og politisk kaos

Da Obama i 2009 optrappede sin "nødvendige" krig og sendte flere soldater til Afghanistan, skete der samtidig en optrapning af angrebene ind i Pakistan med de fjernstyrede droner.

Det har kostet tusinder af civile pakistanske livet, forøget de politiske spændinger i landet og øget vreden mod USA. Når USA angriber Pakistan, er det fordi, det ikke er lykkedes den pakistanske hær at knække Talibans positioner i det nordvestlige Pakistan, som grænser op til Afghanistan.

Forargelsen over at USA dræber tusindvis af sagesløse civile under dække af at ville likvidere Taliban-ledere, har ikke nået de store højder i Vesten.

Årsagen er nok, at der er skabt et billede af Pakistan, hvor islamisterne vokser i styrke og antal og hvis de ikke stoppes, vil de om kort tid kontrollere atommagten Pakistan.

Pakistan er en tidligere engelsk koloni. Landet er et resultat af en blodig del og hersk politik. Pakistans landområde kom til at omfatte muslimerne, og Indiens landområde, hinduerne i 1947, da begge

lande fik deres uafhængighed. Pakistan var fra starten en kunstig nation med masser af indbyggede modsætninger. Det var et sekulært samfund, hvor muslimerne praktiserede deres religion og traditioner.

Under Den Kolde Krig var Pakistan USA's allierede. Det modtog massiv økonomisk og militær støtte. Da den ene supermagt, USSR, i 1979 besatte Afghanistan, blev Pakistan den anden supermagt, USA's, redskab til at bekæmpe USSR. Den pakistanske hær og efterretningstjeneste organiserede uddannelse og træning af afghanske oprørere, finansieret af USA og Saudi Arabien. I 1989 måtte USSR erkende sit nederlag og forlade Afghanistan. Under den efterfølgende borgerkrig i Afghanistan opstod Taliban med udgangspunkt i afghanske flygtninge i Pakistan og pashtunere fra den nordvestlige del af Pakistan. Taliban blev støttet af Pakistan trods det nære venskab med USA.

Som alle andre lande i verden oplevede Pakistan efterkrigstidens lange økonomiske boom, der betød en generel forbedring af levestandarden for alle, trods en enorm

forskel på rig og fattig. Pakistan styres og kontrolleres af en meget lille, men meget rig elite. Den kontrollerer staten, økonomien og militæret, uanset om Pakistan ledes af en general eller en præsident. Militærkup og militærdiktatur skifter med valgte præsidenter. General Musharraf blev afløst af præsident Zardari. Begge er åbenlyst korrupte og har beriget sig selv på almindelige pakistaneres bekostning. De støttes af USA og de er loyale over for USA, som til gengæld yder massiv økonomisk og militær støtte til Pakistan.

Af Pakistans næsten 200 millioner indbyggere lever 60 pct. i fattigdom, hvor hver dag er en kamp for at overleve. Det gælder landarbejdere og småbønder på landet og det gælder arbejdere i de store industrier.

Naturkatastrofer som jordskælv og de seneste oversvømmelser, der har oversvømmet 20 pct. af landet, rammer de fattige mest.

Dertil kommer så den pakistanske hær gentagne forsøg på at "rense" de nordvestlige områder for Taliban.

Millioner er blevet flygtninge og deres hjem og marker er ødelagt.

Siden 2001 har USA tvunget Pakistan til at være en aktiv del af "krigen mod terror" trods alliancen med Taliban. USA's besættelse af Afghanistan og den pakistanske hærers forsøg på at "rense" de nordvestlige områder for Taliban har nok givet islamisterne medvind i Pakistan. Men egentlig kan man undres over, hvor få de er. Ifølge den pakistansk-engelsk forfatter, Tariq Ali udgør de højst 200.000 ud af 200 millioner. Altså en promille.

Krigstruslen, enorm fattigdom og korruption er de egentlige problemer i Pakistan. Det skyldes først og fremmest elitens ønske om at beholde Pakistan som deres personlige ejendom for enhver pris. Skiftende interne alliancer, undertrykkelse af deres egen befolkning og 100 pct. loyalitet overfor USA har hidtil holdt dem ved magten.

Den økonomiske krise og USA's krav om at Pakistan skal være aktivt med i Afghanistan-krigen presser almindelige pakistanere til det yderste, og utilfredsheden med den herskende elite i Pakistan og USA vokser.

LENE JUNKER

Kan FN reformeres?

“The knotted pistol” – foran FN's hovedkvarter i New York

Mange på venstrefløjen ser FN som det bedste bud på en institution der kan sikre en mere retfærdig verden. En stor del af dem anerkender samtidig at det vil kræve en reform af FN. Mikkel Brik Jespersen ser her på mulighederne for en reform af FN.

FN's Sikkerhedsråd er det centrale organ i FN-systemet, og de centrale medlemmer i Sikkerhedsrådet er de fem permanente medlemmer, der har vetoret. Det drejer sig om USA, Frankrig, Storbritannien, Kina og Rusland.

I begyndelsen af november erklærede den amerikanske præsident Barack Obama sin officielle støtte til optagelse af Indien som permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd. Det skulle ske som et led i en kommende reform af Sikkerhedsrådet, som har været diskuteret i en årrække. En sådan reform er næppe lige oppe over, så der er primært signalværdi i Obamas udmelding.

Ud over at Indiens regionale rival Pakistan ikke er begejstret for den amerikanske udmelding, vil Kina også være modstander af et permanent indisk sæde i Sikkerhedsrådet. Kina ønsker ikke, at landets regionale konkurrenter får mere indflydelse. Af samme grund er Kina også køligt indstillet overfor en japansk indtræden i kredsen af permanente sikkerhedsrådsmedlemmer. Omvendt støttes også denne indtræden officielt af USA.

Rivalisering mellem stormagterne

Den globale rivalisering mellem stormagterne især USA og Kina er en af årsagerne til at en reformering af Sikkerhedsrådet ikke er sandsynlig.

Magtbalancen i FN's struktur er et produkt af de globale styrkeforhold, som de så ud efter 2. verdenskrig. Derfor er f.eks. lande som Tyskland og Japan, der i dag er økonomiske stormagter, ikke permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet.

De globale magtforhold har naturligvis ændret sig meget siden 2. verdenskrig, men pga. den indbyggede konservatisme i FN-systemet har det ikke betydet ændringer af, hvem der sidder på Sikkerhedsrådets permanente plader.

Stormagternes dominans i Sikkerhedsrådet er en central årsag til, at man ikke bør forvente, at FN kan fungere som et alternativ til imperialistisk magtpolitik. FN har ikke magt til at sætte sig ud over eller udfordre stormagternes interesser, idet disse kan holde hinanden i skak, bl.a. via vetoretten.

Styrkelse af generalforsamlingen

Nogle på venstrefløjen anerkender at FN sikkerhedsråd er domineret af stormagterne og sætter derfor deres lid til en styrkelse af Generalforsamlingen, hvor alle medlemmer af FN sidder.

Det paradoksale i det er, at FN-systemet kun kan reformeres med opbakning fra

sikkerhedsrådets stærkeste medlemmer. Det er derfor magthaverne i FN-systemet der reformerer det FN-system, hvor de selv sidder på magten.

Derfor kan man for det første konkludere, at en reform af FN-systemet ikke er videre sandsynlig – og for det andet at hvis det alligevel skulle komme en begrænset reform, vil det ikke være en, der går imod stormagternes interesser.

Når nogle på venstrefløjen ser FN – evt. i en reformeret udgave – som det primære værktøj til at rette op på globale uretfærdigheder og løse konflikter, er det udtryk for en blind vinkel i det grundlæggende politiske udsyn.

Det er udtryk for, at man ikke tror på, at forandringer kan komme 'nedefra' – dvs. fra almindelige menneskers aktiviteter og selvstændige handlinger.

Det er et udtryk for en form for 'reformisme på internationalt plan', hvor den politiske forestillingsevne ikke rækker ud over etablerede institutioner og magtorganer. Den oplagte begrænsning i denne tilgang er, at netop institutioner som FN er opstået som produkter af den globale magtbalance mellem stormagternes geopolitiske interesser.

De imperialistiske magter kommer først under pres, når de møder modstand fra deres ofre i lande som Irak og Afghanistan og fra aktive bevægelser i de imperialistiske lande.

MIKKEL BRIK JESPERSEN

Drab på homoseksuelle ok ifølge FN

Den 16. november fordømte FN's generalforsamling mord på en række udsatte grupper, men inden resolutionen blev besluttet vedtog generalforsamlingen af fjerne ordene "seksuel orientering" fra en liste over særligt udsatte grupper i resolutionen.

Blandt dem der stemte for var Kina og Rusland. USA undlod at stemme.

Svækkelsen af homoseksuelles rettigheder sker internationalt. I Uganda, der er ved at indføre dødsstraf for homoseksuelle, er det den USA-baserede kristne gruppe, The Family, der står i spidsen for kravet.

FN-maduddeling på Haiti

FN, kolera og ingen hjælp til Haiti

I begyndelsen af november kom det frem, at nepalesiske FN-soldater var kilden til den koleraepidemi, der har smittet 20.000, hvoraf 1.200 indtil videre er døde. Afsløringerne har ført til store protester mod FN's tilstedeværelse i Haiti.

Havde det bare været det FN selv kalder "en uheldig og utilsigtet indførelse af smitten", ville protesterne imod FN nok have været mindre. Men FN er efterhånden meget upopulær på Haiti.

FN har forsøgt at skjule, at det var nepalesiske soldater, der var kilden til smitten. De afviste at lade de nepalesiske soldater teste og ville heller ikke undersøge årsagen til udbruddet.

Derudover er smitten ikke bare uheldig og utilsigtet, men udtryk for grov forsømmelighed. Efter jordskælvet har mange haitianere været tvunget til at drikke urent vand, bl.a. fra floden Artibonite. Alligevel blev spildevand fra soldaternes latriner ført direkte ud i floden.

Ingen hjælp

Efter jordskælvet 12. januar var der verden over stor vilje til at hjælpe Haiti. TV-indsamlingen i Danmark gav 130 millioner kr.

En meget stor del af den internationale hjælp skulle administreres af FN, der fik ansvaret for 31 mia. til genopbygning af Haiti, men et halvt år senere var kun 2 pct. af pengene blevet brugt. Pengene blev især brugt til at "øge sikkerheden", ikke til direkte hjælp.

Undertrykkelse

FN-troppernes vigtigste opgave er at holde den haitianske befolkning passive og fastholde USA's, Frankrigs og Canadas kontrol med Haiti. Prisen for FN's indsats er det dobbelte af årsbudgettet for Haitis sidste progressive præsident Aristide.

Inden jordskælvet spillede FN også en vigtig politisk rolle i Haiti. Mellem 2004 og 2006 deltog de i undertrykkelsen af de progressive kræfter – en undertrykkelse, hvor omkring 1.000 tilhængere af Aristide og hans Lavalas-parti blev dræbt.

De multinationale i krig

Krig er ikke kun politik, det er også big business. Private aktører i krigsområder er langt fra noget nyt fænomen. Under 2. verdenskrig stod IBM for udvikling af hulkortsystemet, der fik nazisternes koncentrationslejre til at køre rundt, American Blend stod for design af nazi-uniformer, og Mærsk stod for produktion og transport af våben.

I dag er de private firmaers tilstedeværelse i krigsområder eksploderet. Amerikanske selskaber har ca. 130.000 private ansatte i Irak og 105.000 i Afghanistan. Af det amerikanske krigsbudget går ca. 70 pct. til private virksomheder. Her har du nogle af dem, både amerikanske og danske.

G4S

Dansk/britisk sikkerhedsfirma, angiveligt verdens største af slagsen. Opererer igennem flere underselskaber som fx ArmorGroup og Wackenhut. Står for sikkerhedsopgaver og bevogtning af fængsler, ambassader o.l. samt bevæbnet beskyttelse af bygningsarbejdere fra andre private selskaber.

Opererer i en lang række lande i Afrika, Mellemøsten og Europa.

Bidraget med bevæbnede vagter samt våben til Israels kontrolposter i Palæstinas okkuperede områder.

Har omkring 1.500 ansatte i Afghanistan. Ansætter eks-soldater fra bl.a. Kosovo, Nord-Irland og Afghanistan.

Er blevet kritiseret for at se mellem fingrene, når det gælder ansættelse af eks-soldater med krigstraumer. En af disse, Danny Fitzsimons, er dømt til døden i Irak for at have skudt og dræbt to kollegaer med koldt blod. G4S fraskriver sig alt ansvar for at have ansat og bevæbnet den traumatiserede mand.

Fik i 2009 tildelt en milliardkontrakt for at bevogte oliebrønde i Irak.

Mærsk

En af de største krigsprofitører.

Var under 2. verdenskrig hovedejers af selskabet Dansk Industri Syndikat A/S, der producerede maskingeværer og 20mm kanoner til nazisterne helt frem til 1945. Hvorvidt dette kun var profitbaseret, kan man spekulere på, da A.P. Møller åbent har

sympatiseret med både Hitler og Franco.

Under optakten til den 1. Golfkrig tilbød Mærsk USA gratis våbenleverancer. Det førte senere til uddeling af kontrakter, hvor Mærsk sad tilbage med en milliardgevinst.

I dag står Mærsk for transport af våben til amerikanerne i henholdsvis Afghanistan og Irak. 29 Mærsk-ansatte er blevet likvideret på grænsen imellem Pakistan og Afghanistan.

Blackwater/Xe

Stiftet i 1997 af Eric Prince under navnet Blackwater. Cofer Black som var vicepræsident for selskabet i perioden 2006-2008, var direktør for CIA's Counterterrorist Center (CTC) under 11. september-angrebet i 2001.

Blackwater/Xe yder sikkerhedstjenester i krigszoner med tungt bevæbnede paramilitære styrker.

Blackwater er nok mest kendt for likvideringen af 17 irakiske civile på Nisour Square i Bagdad i 2007, en af mange episoder, der aldrig er blevet rapporteret ind, men gjort kendt gennem Wikileaks afsløringer. Sagen er aldrig kommet for en domstol, hverken i Irak eller USA.

Blackwater skiftede navn til Xe efter afsløringerne, sandsynligvis for at undgå associationer til krigsforbrydelser.

Blackwater/Xe er som de øvrige private firmaer i Afghanistan og Irak hævet over international lov, og ingen af de ansatte, der har været involveret i krigsforbrydelser, er blevet stillet til juridisk ansvar for deres handlinger.

Dog har firmaet for nyligt blevet idømt en bøde på 42 millioner dollars for illegal eksport af våben til Afghanistan samt for at have givet snigskytte træning til taiwanesisk politi.

En amerikansk soldat tjener i snit 28.000-40.000 am. dollars om året. Det svarer til hvad en Blackwater-ansat tjener om måneden.

CACI International

IT firma, der står for at levere tolke og forhørsledere til fængsler i Irak og Afghanistan.

Kendt for at have ansatte i Abu Ghraib under torturskandalen i 2008. De ansatte stod for afhøringer af de indsatte, herunder grov tortur. Ingen af de involverede er efterfølgende blevet tiltalt for noget.

Kritikere siger, at USA bevidst ansætter private virksomheder til at udføre opgaver, der er på kanten af international lov, netop på grund af den juridiske gråzone de befinder sig i.

Indgik sit første samarbejde med Pentagon i 60'erne, hvor de udviklede specialdesignede computer-sprog til krigs-simulator programmer, senere brugt i militærtræning for amerikanske soldater på vej til Afghanistan og Irak.

CACI international er kendt for at have ansatte i Abu Ghraib under torturskandalen i 2008. De ansatte stod for afhøringer af de indsatte, herunder grov tortur. Ingen af de involverede er efterfølgende blevet tiltalt for noget.

Halliburton

Mest kendt for sine forbindelser til Bush- og Clinton-administrationen, med Dick Cheney og Bush sr. som tidligere ansatte.

I 1991 betalte Pentagon, med daværende forsvarsminister Dick Cheney i spidsen, Halliburton ca. 8,5 millioner dollars for at foretage studier af, hvordan amerikanske styrker samarbejder med private lejesoldater i en krigszone.

Dick Cheney overtager stillingen som administrerende direktør i Halliburton i 1995, hvor han bliver siddende indtil han bliver valgt til vicepræsident af Bush i 2000.

Står for en række logistiske opgaver i Irak og Afghanistan, så som madlavning og vask af soldaternes uniformer. Har fået massiv kritik for overpris på opgaver, men på trods af dette får Halliburton stadig fornyet kontrakter i milliardklassen gennem den amerikanske regering.

Jamie Lee Jones, en kvindelig ansat, blev

kendt efter at hun blev bedøvet og gruppevoldtaget af sine medarbejdere i Irak, for efterfølgende at blive smidt i isolationsfængsel og nægtet tilgang til mad og telefonkontakt med advokat og familie, da hun gjorde sin overordnede opmærksom på voldtægten. Hendes organisation har senere afdækket omkring 30 kvinder, der har oplevet lignende behandling i forbindelse med voldtægt og seksuel chikane.

AF LISA M. ØDEGAARD

Vil du vide mere?

Gode kilder til information om private virksomheders krigsdeltagelse: Internet: www.knowmore.org, www.democracynow.org, www.danwatch.dk, www.halliburtonwatch.com, www.iraqforsale.org

Film: "Iraq for sale", "The shock doctrine"

Nordens glemte revolution

Finland
1918

Den 27. januar 1918 udråbes den finske arbejderrepublik. Det bliver indledningen til det halve år med den mest intense klassekamp i Finlands historie.

Optakten

I 1916 vinder det finske socialdemokrati valget til Landdagen som det første arbejderparti i verden, men det russiske zarstyre, der har haft overheredømmet i Finland siden 1809, vil ikke indkalde Landdagen, og derfor bliver den først indkaldt efter at den russiske februarrevolution i 1917 vælter zaren.

Samtidig er situationen i Finland kritisk: Fødevareforsyningen er dårlig og inflationen og arbejdsløsheden er høj. Revolutionen i Rusland betyder, at der ikke er nogen statsmagt i Finland. Den finske hær blev opløst i 1904. Fagforeningerne begynder at opbygge en ordensmagt af arbejdere.

Det giver en unik situation for arbejderklassen. Socialdemokratiet har flertal i landdagen og arbejderne får delvis kontrol over statens væbnede magt.

Det er alt sammen med til at få arbejderklassen på barrikaderne. Der udbryder generalstrejke til støtte for kravene om 8 timers arbejdsdag.

Borgerskabet er magtesløse uden politi og militær, og 8 timers-arbejdsdagen bliver gennemført. Samtidig bliver det tydeligt, at den politiske kamp er uden for Landdagen og at arbejderklassen har initiativet.

Borgerskabet til modangreb

Borgerskabet danner i maj 1917 militærorganisationen Skytteforeningen, der i folke-munde bliver omdøbt til slagterne, efter at de i juli skød strejkende arbejdere i Vittis.

Imens borgerskabet opbygger en militærorganisering med påstande om at de vil kæmpe for Finlands selvstændighed, får de lederen af den provisoriske regering i Rusland, den antibolsjevikiske Kerenskij, til at opløse Landdagen, hvor arbejderne har flertal, og udskrive nyvalg, hvor Socialdemokratiet taber flertallet.

Den nye Landdag ophæver 8 timers dagen, mens det finske LO stiller krav om indsats mod arbejdsløsheden og manglen på fødevarer, genindførelse af 8 timers arbejdsdagen, almen sygeforsikring og opløsning af skytteforeningerne.

Revolutionen starter for langsomt

Den 12. november 1917 er der LO kongres. Her kræver taler efter taler revolution nu. Dagen efter blev LO's krav nedstemt i landdagen. Derfor ender kongressen med at

opfordre til generalstrejke under parolen: "Arbejdere, til kamp for brød og retfærdighed. Stop hjulene."

Generalstrejken var en magtdemonstration fra arbejderne. Arbejderbevægelsens ledelse kunne tage magten, flertallet af arbejderne ville det, men LO-ledelsen vil ikke tage ansvaret for revolutionens gennemførelse.

Derfor går der yderligere to en halv måned før revolutionen gennemføres. Det giver de hvide tid til at forberede sig til borgerkrigen, som de røde bl.a. derfor ender med at tabe. Det er billeder fra borgerkrigen der udgør størstedelen af udstillingen (på Arbejdermuseet, se nederst).

Den anden grund til at de røde taber er Tysklands støtte til de hvide. Nederlaget fra den finske revolution var med til at afgøre skæbnen for den revolutionære bølge efter 1. verdenskrig. Hvilket borgerskabet var meget bevidst om. Lederen for de finske styrker general Mannerheim siger i et interview i en dansk avis, at hvis bolsjevikkerne brød igennem i Finland ville den blodrøde flod brede sig over de øvrige lande.

Reformismen i Danmark

Ledelsen af Arbejderbevægelsen i resten af Norden var meget tilbageholdende med deres støtte til de røde. I udstillingens mest interessante afsnit kan man se, hvordan

man i Socialdemokratiet i Danmark forholdt sig til revolutionen. Her er der bl.a. et dokument med en støtte-erklæring til de røde fra socialdemokratiets partikongres i 1918. Støtte-erklæringen blev vedtaget af medlemmerne, men aldrig trykt i mødets officielle referat af ledelsen.

Når det er den del der er udstillingens mest interessante, er det fordi en ret stor del af udstillingen om selve revolutionen ikke formår at fange intensiteten og de politiske spørgsmål. Derfor kommer krigen til at fremstå som meningsløs, og voldens brutalitet bliver det eneste der kan få følelserne frem.

Desværre virker det som om at det faktisk har været udstillingens formål at fremstille den finske revolution som meningsløs vold. Overskriften i afsnittet om den røde garde er "Rød galskab" mens afsnittet om de hvide hedder "Hvid terror".

Drømmene og følelserne hos dem der kæmpede for et rødt Finland beskrives ikke, mens der med citater fra en frivillig dansker på hvid side gives lidt indblik i, hvad der motiverede de hvide til krigen.

JAKOB L. KROGH

Se udstillingen *Den finske borgerkrig 1918* på Arbejdermuseet, Rømersgade 22 i Kbh., indtil 30. december.

Kamp for homoseksuelles rettigheder

Mens tiltrækning mellem mennesker af samme køn har eksisteret til alle tider og i alle kulturer, har det set noget anderledes ud med homoseksuelles vilkår og rettigheder.

I Danmark har homoseksuelle i dag opnået en række rettigheder, de ikke havde for bare nogle få årtier siden. I 1989 blev registreret partnerskab mellem mennesker af samme køn tilladt. I 1996 vedtog man loven om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, og i 2009 fik homoseksuelle par lov til at adoptere. Kunstig befrugtning af lesbiske og enlige kvinder blev forbudt i 1997, for derefter at blive tilladt igen i 2007.

Men for det første er homoseksuelle stadig ikke ligestillet med heteroseksuelle, for det andet sikrer de formelle rettigheder ikke mod den diskrimination, der opleves i hverdagen eller et stigende antal hate crimes begået mod blandt andet homoseksuelle.

Familien

Diskriminationen mod homoseksuelle – og andre der afviger fra den seksuelle norm – har dybe rødder i klassesamfundet. For magthaverne er homoseksualitet en trussel, fordi det opstiller alternativer til det traditionelle familieliv og kønsrollemøn-

ster, og derved angriber kernefamilien som institution.

I klassesamfundet har familien været med til at strukturere vores liv og samfund, tegnet normen for seksualitet og kønsroller og været et instrument til at fastholde et ulige samfund med udnyttelse af arbejdere, undertrykkelse af kvinder og forfølgelse af seksuel afvigelse. Denne ideologi fastholdes og forstærkes dagligt af medier, lovgivning og en række af samfundets institutioner.

Både kategoriseringen og undertrykkelsen af homoseksuelle er en konstruktion, der gavner magthaverne i et kapitalistisk samfund. Som med al anden undertrykkelse kan den splitte arbejderklassen og spille folk ud imod hinanden frem for mod systemet.

Tolerance

I dag tegnes der gerne et billede af, at vi herhjemme har opnået en meget høj grad af tolerance og frihed. Her bør det ikke overses, at der er gode penge at hente i såkaldt 'pink economy', der forstærker en stereotyp forestilling af homoseksuel stil, udseende og forbrug. På samme måde er pride-paraderne, der finder sted i mange europæiske lande, i høj grad blevet til kommercialiserede og apolitiske begivenheder, der ikke udfordrer noget.

Magthaverne gør sig gerne til fortalere

for kvinders og homoseksuelles rettigheder når det gælder om at udstille muslimer som specielt undertrykkende og homofobiske, for at retfærdiggøre krigene i mellemøsten og danne grobund for en racisme, der splitter arbejderklassen yderligere.

De friheder og rettigheder homoseksuelle har opnået er defineret af og indbygget i kapitalismen og derfor både begrænsede og skrøbelige.

Fremskridt

Historisk set er de største fremskridt opnået, når kampen for seksuel frigørelse og homoseksuelles rettigheder har været en del af en større kamp mod systemet.

Den russiske revolution i 1917 førte til nogle af de hidtil største forbedringer af homoseksuelles rettigheder. Der skete en

reformation af familien skabt af arbejderklassen, og en frigørelse hvor stat og samfund ikke længere blandede sig i intime og seksuelle forhold.

Også i Tyskland og USA har kampen oplevet størst fremgang, når den har bygget på revolutionære ideer og været sammenkoblet med arbejderklassens kamp for den enkeltes frihed og magt over sit eget liv.

Omvendt har den lidt nederlag, når den har begrænset sig til klassesamfundets og kapitalismens rammer og ikke sat spørgsmålstegn ved kernefamilien eller identificeret sig med andre undertrykte.

Den reelle frihed opnås kun ved en komplet forandring af systemet.

AF HELLE SVINTH NIELSEN

Her står ISU

Vi lever i en verden hvor vi dagligt er vidner til kapitalismens barbari.

Halvdelen af jordens befolkning lever for under 2\$ om dagen, mens 67 % af verdens værdier ejes af 2 %... Krige bliver startet, lande besat og befolkninger undertrykt, hvis det kan give adgang til olie, markedsandele og billig arbejdskraft.

Men vi lever også i en verden hvor millioner verden over går i protest og kamp for en bedre verden under overskriften "En anden verden er mulig". Denne globale bevægelse giver håb og mulighed for at skabe en bedre verden, og derfor er vi som socialister i spidsen for at opbygge den.

FOR SOCIALISME

I ISU tror vi ikke på at det kapitalistiske system kan lappes - problemerne skyldes ikke fejl eller dumme politikere - men at et lille mindretal sidder på den økonomiske magt og reelt bestemmer over samfundet, hvem der skal fyres, hvad der skal produceres, hvor mange der skal være i klasserne og hvad vi skal lære, etc. Derfor skal hele systemet afskaffes og erstattes af et socialistisk samfund...

FOR INTERNATIONALISME OG IMOD RACISME, SEXISME, OG UNDERTRYKKELSE

...Vi er for åbne grænser og solidaritet med arbejdere over hele verden. Vi vender os imod racisme, diskriminering af asylansøgere, flygtninge, homoseksuelle eller religiøse grupper. Vi støtter muslimer, sorte eller andre undertrykte grupper i deres kamp for lige rettigheder. Og vi støtter alle nationale befrielsesbevægelser der kæmper imod imperialismen, som fx i Irak og Palæstina.

FOR EN STYRKET VENSTREFLØJ

...ISU arbejder for at organisere det stærkeste modsvær. Det gør vi ved at være aktive medlemmer af Enhedslisten, hvor vi sammen med tusinder andre giver magten organiseret modstand. ISU vil skærpe Enhedslistens antikapitalistiske profil og styrke den aktivistiske deltagelse i bevægelsen... Et revolutionært parti er nødvendigt for at styrke bevægelsen, og hjælpe aktivisterne med de ideer, argumenter og strategier der gør os i stand til helt at omstyrte kapitalismen...

FOR EN STYRKET BEVÆGELSE

Protesterne mod Irak-krigen i 2003 viste endnu engang, at vejen til at udfordre magten, går gennem de manges aktivitet. Derfor er vi som socialister en del af de brede protester mod krig, racisme, nedskæringer og asociale angreb på uddannelse og velfærd, og for at forsvare Christiania... flertallet må lave revolution, så vi kan få et helt anderledes samfund, hvor mennesker og miljø kommer før profit - og i vores øjne kan det ikke gå hurtigt nok!

Læs hele ISUs grundlag „Her står ISU“ på www.socialister.dk

Kalender - Møder - Debat

ISU-KØBENHAVN

Alle møderne er på Støberiet på Blågårds Plads kl. 19.00.

Torsdag d. 2. december: Klimakampen efter klimatopmødet.

Torsdag d. 9. december: Velfærdskampen i Europa.

Torsdag d. 16. december: Marx i det 21. århundrede.

Torsdag d. 6. januar: Pariserkommunen.

Intromøde i København:

Tirsdag den 7. december kl. 19.00: Organiseret socialist i praksis.

For mere information eller evt. spørgsmål: ring til Sonja på 2870 2305.

ISU-ÅRHUS

Kontakt: Mikkel (4046 5752) eller Dennis (2871 5069)

Tirsdag den 14. december: Castros Cuba.

Mødet er i Studenternes Hus, Nordre Ringgade 3-5.

ISU-ODENSE

Alle møderne er i Ungdomshuset, Nørregade 60.

Kontakt: Jens (2426 8023).

Onsdag den 15. december: Pakistan - krig, oversvømmelse, fattigdom og politisk kaos.

Onsdag den 22. december: Rød julehygge.

ISU-RUC

Mere info: Kontakt Alexander på telefon 20686026

ISU-AALBORG

Kontakt landskontoret på telefon 35357603 for information om aktiviteter.

ISU-SILKEBORG

Møder afholdes hver anden tirsdag i ulige uger, kl.

19.30 på Silkeborgs Medborgerhus

Mere info: Kontakt Poul Erik, 26 29 13 41

KALENDER

København:

Global klimaaktionsdag, klimademonstration under COP16

Lørdag den 4. december kl. 13.00 fra Axeltorv til Christiansborg.

Aktivistmøde i Nej Til Krig - debat om kommende aktiviteter

Tirsdag den 7. december kl. 17.00-18.00, Fredsfondens Hus, Dronningens Gade 14.

Kærlighed uden grænser

Onsdag den 8. december kl. 16.00 på Christiansborg Slotsplads.

Odense:

Kærlighed uden grænser

Onsdag den 8. december kl. 16.00 på Flakhaven.

Nej Til Krigs landskoordineringsmøde

Onsdag den 8. december kl. 18.00-21.00 i Ungdomshuset, Nørregade 60.

Århus:

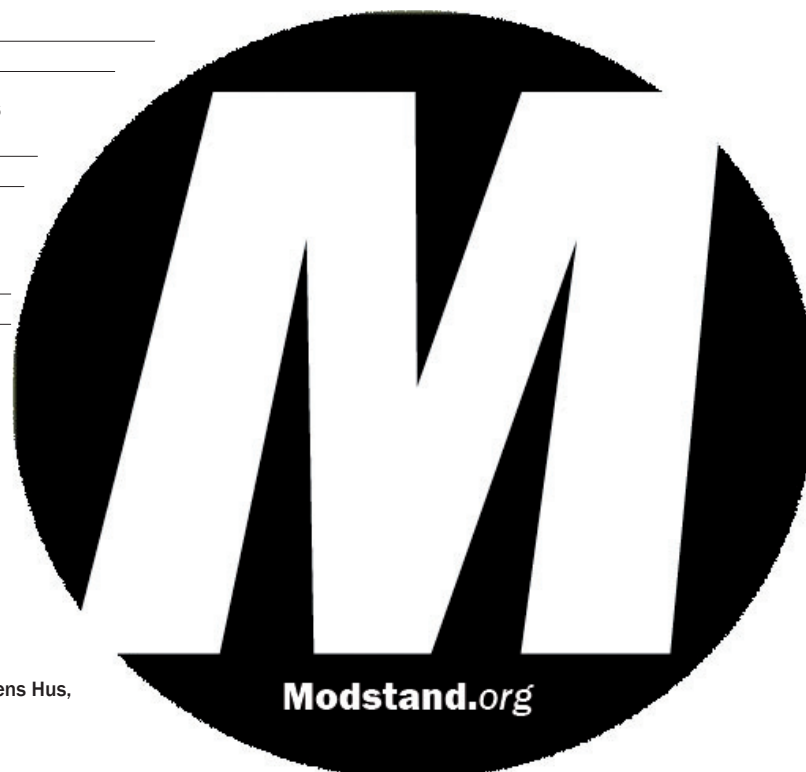
Kærlighed uden grænser

Onsdag den 8. december kl. 16.00 foran Rådhuset.

Initiativet mod nedskæringer i Århus - hvad er alternativerne til nedskæringer?

Debat med et panel af faglige/politiske repræsentanter.

Mandag den 13. december kl. 19.30, Mindegade 10, kld.

Meld dig ind i IS/U

Meld dig ind i Internationale Socialister/ISU, udfyld blanketten og send den eller se mere på www.socialister.dk

☐

Jeg vil vide mere om Internationale Socialister/ISU

Navn:

☐

Jeg vil melde mig ind i Internationale Socialister/ISU

Adresse:

Postnr./By:

☐

Jeg vil gerne abonnere på Socialistisk Arbejderavis i et år for 150 kr.

Tlf.nr:

Sendes til: ISU, Postboks 522, 1505 København V tlf: 35 35 76 03, eller til isu@socialister.dk

Ny bog:

Forklædt som nazist

Bogen er så afgjort interessant for dem, der ønsker at få et dybere indblik i White Pride og deres virke. Hvordan kan en så hadefuld organisation fungere i et land som Danmark?

White Pride startede som en fanfraktion for AGF. Med tiden blev det centrale dog racistiske holdninger og de samarbejdede endvidere med den nazistiske terrorgruppe Combat 18 i England.

Interessant er det desuden at bemærke, at mange medlemmer af organisationen tidligere har været medlemmer af DF. Herfra blev de dog ekskluderet, da deres nazistiske holdninger kom frem – efterfølgende dannede de Dansk Front (en nynazistisk organisation, red.). Man bør derfor notere sig, at White Pride forgrener sig i mange retninger og Charlotte Johannsen (bogens forfatter, red.) beviser endvidere en tæt forbindelse mellem White Pride og foreningen Vederfølner, som forsøger at holde en “pæn” facade.

White Pride er en meget lukket forening, hvis mange underliggende toner og holdninger for første gang bliver afdækket med denne bog, og det gør den interessant.

Hvervning blandt 16-årige

Denne bog vil være et godt værktøj i modarbejdelsen af højreekstreme organisationer. Charlotte kommer med gode bud på foreningernes grundlag, og dermed forslag til hvordan de elimineres. Blandt andet er det væsentligt at bemærke, at en reel hvervning finder sted – og dette endda på byens officielle fodboldstadion.

Medlemmer på omkring 16 år (de bliver dog ikke officielle medlemmer før år senere) besnæres nemt af de ældre mænds fremtoning og retorik. White Pride virker på dem som en spændende forening og de unge drenge ser muligvis organisationen som en mulighed for at afreagere. Det fremgår af bogen, at især disse unge medlemmer maner til kamp og voldelige sammenstød.

Svært at slippe væk

Foreningen kommer til at overtage medlemmernes identitet, hvorfor det bliver svært at udmelde sig. Når medlemmerne hverves omkring de 16 år (hvor deres personlighed ikke er fuldt udviklet) resulterer dette formentligt i, at de bliver så dybt forankret i det hadefulde højreekstreme miljø, at det bliver svært at forlade det igen. Foreningen bliver deres personlighed.

Hvis vi derfor skal have noget håb om at ødelægge White Prides indflydelse er vi nødt til at angribe hvervningen og dette starter (som Charlotte siger) på stationer rundt om i landet – især Århus Station. Charlotte ønsker derfor bedre kontrol på stadion – idet White Prides medlemmer er nemme at genkende; mærketøj er utrolig vigtigt for dem og de skiller sig derfor ud fra de mere gængse fans.

23.16.2.11

White Pride er samtidig bevidst om folks ringeagt for nazister og har derfor baseret retorikken på dette. Således kalder de sig ikke for nationalister, men siger, at de er nationale. Samtidig undgår de direkte at benytte de ikke-nazistiske slogans, men har i stedet udviklet en speciel kode, som kun medlemmerne forstår – og som takket være Charlotte nu er offentlig viden. Denne

kode er baseret på et talsystem. Hvert bogstav har et tal efter sin placering i alfabetet (således at a er 1, b er 2 etc.)

På denne baggrund har de omdannet uglesete udtalelser til acceptable udråb (om end forvirrende for udenforstående). Således er det muligt for White Prides medlemmer at sige “Danmark for danskere” uden at blive stemplet som racister – de siger simpelthen bare “464.”

Bogen er vigtig

Denne bog vil medvirke til at gøre hverdagen for nynazister mere besværlig. De kan ikke længere operere i det skjulte og dette vil formentligt svække hvervningen af medlemmer. På denne baggrund har “Forklædt som Nazist” sin berettigelse.

Det er igennem denne bog at vi får mulighed for at forstå den komplekse forgrening og indflydelse det nazistiske miljø omkring White Pride har. Det er ikke blot en flok hadefulde mænd (der virker lidt fjollede), men en bred vifte af foreninger, som også vil forsøge at træde helt ind i dansk politik – på sin vis kan foreningen sammenlignes med kræftceller.

Det er op til os, folket, at give udtryk for vores ringeagt. Offentlige afsløringer i pressen er også vigtige, da dette førhen har resulteret i afvikling af nazistiske fraktioner. Vi er nødt til at angribe racismen og hadet, hvor vi ser den – dette er en opgave for os alle og det er kun lige begyndt.

STINE MY PETERSEN

Forklædt som nazist – en Århushistorie
Charlotte Johannesen
Informations Forlag
299,00 kr.

Introduktion til Socialisme

af Jakob L. Krogh

Racisme er klassepolitik

Racismen har konkrete konsekvenser for dem den rammer. De kan ikke få et arbejde, komme ind på diskoteker eller gifte sig med den de vil. Racismen ødelægger sammenholdet i arbejderklassen. Som Abdul Wahid Pedersen retorisk spurgte til en diskussion af islamofobi og racisme: ”Hvis I ikke stiller op for mig, når jeg og andre muslimer bliver udsat for angreb, hvorfor skulle jeg så, i en anden situation, stille op for jer?”

Dermed stillede han skarpt på den fælles interesse, muslimer, socialister og andre har i at bekæmpe racisme og hetzen mod muslimer. Hvis vi ikke vi gør det svækkes vi i kampen mod nedskæringer, krig og global opvarmning.

Danmarks 17 største børsnoterede virksomheder havde i de første ni måneder af 2010 et overskud efter skat på knap 50 milliarder kr. Det sker samtidig med, at der skæres hårdt på velfærd, hvilket rammer alle uanset religion eller hudfarve. Alligevel handler hele den politiske debat om stramninger af udlændingepolitikken. Overklassen bruger racismen til at fjerne fokus fra deres nedskæringer.

I sådan en situation er det venstrefløjens opgave at melde klart ud imod racismen og forsvare muslimernes ret til at praktisere deres religion, men samtidig at forklare hvorfor også dem der ikke rammes direkte har interesse i at bekæmpe racismen.

Socialister altid på de undertrykkets side

Nogle af dem der kalder sig socialister vil ikke involvere sig i forsvaret for muslimers rettigheder. De begrunder ofte deres fravær i kampen mod denne form for undertrykkelse med, at de ikke vil forsvare religiøse ideer, eller at islam også bruges som legitimering af undertrykkelse.

Det er en forkert taktik: Socialister skal altid utvetydigt være på de undertrykkes side, også når de undertrykte langt fra selv er socialister. Dels fordi det er den eneste måde at bekæmpe undertrykkelse, dels fordi ideer ændrer sig gennem den konkrete kamp og de erfaringer med fællesskab der her gøres. Ideer ændres ikke gennem abstrakt kritik fra dem der står på sidelinjen. Den medvirker til at afskærme venstrefløjen fra undertrykte og marginaliserede gruppers kamp.

Racisme forklædt som frihed

Frem til anden verdenskrig blev racismen begrundet i biologiske forskelle. Efter nazisternes nederlag blev den biologiske racisme langt sværere at forsvare. Derfor fokuserer racisterne i dag på etnicitet, kultur og religion. Disse gøres, på samme måde som det biologiske racebegreb, til uforanderlige størrelser og tjener dermed til at udskille folk i forskellige grupper, der er fjendtlige over for hinanden.

Søren Espersen (DF) mener, at det er en stor mangel, at der ikke er bare bryster i den film, som udlændinge der søger om opholdstilladelse bliver præsenteret for, fordi bare bryster skal vise de unge, at de er kommet ”væk fra det puritanske samfund, de har levet i”. På den måde bruger han myten om en speciel vestlig kultur med kvinde- og seksuel frigørelse som adelsmærker til at skabe et billede af islam som kvindeundertrykkende.

Dermed ignorerer han dels den udbredte undertrykkelse i Danmark, manglende ligeløn, vold i hjemmet og hetz mod homoseksuelle, som Søren Karup (DF) kalder handicappede, fordi de ikke kan skabe en familie. Dels at der faktisk over alt i verden, også i muslimske lande, er en udbredt kvindekamp, der tager udgangspunkt i lokale traditioner og religion.

Omaima Abou Bakr fra *Women and Memory* i Cairo sagde i Information: ”Der findes det, jeg kalder for vestlig essentialisme; et komprimeret billede af kvinder i den muslimske verden, som notorisk undertrykte og gammeldags. Som kvindesagsforkæmper gør det reelt mit arbejde sværere; det betyder, at jeg hele tiden skal forsvare vores livsstil over for folk fra Vesten, mens jeg i den arabiske verden skal forsvare mig mod anklager om at være for vestlig. Men der findes en tradition for kvindekamp i den muslimske verden, og den eksisterer også i dag. Og efter min mening står den ikke i kontrast til islam.”

Bankernes regning må ikke ende hos irske arbejdere

En politisk og økonomisk krise fejer hen over Irland – og den truer med at sprede sig til adskillige andre lande.

EU og Den Internationale Valutafond (IMF) vedtog i denne uge en redningspakke til bankerne på flere milliarder. Og den britiske finansminister George Osborne har tilbudt yderligere 7 milliarder pund.

Men intet af dette går til det irske folk. Det er alt sammen beregnet til de banker, der er rodet ind i den irske økonomis kollaps.

For at betale for dette vil de fattige og udsatte – der allerede lider under flere års nedskæringer – blive angrebet yderligere. Det er grunden til, at der er planlagt enorme protester i den kommende weekend (27-28.11).

Regering i krise

Den irske regering befinder sig i en livstruende krise. Regeringspartiet Fianna Fail er fast besluttet på at gennemtrumfe en skrabt finanslov den 7. december, men det er langt fra sikkert at det vil lykkes.

Deres koalitionsparti, De Grønne, har, som var de slaver, lovet at støtte regeringen, så finansloven kan vedtages. Men hvis løsgængere eller medlemmer af parlamentet fra den nederste del af regeringspartierne hierarki ombestemmer sig, kan det stadigt føre til regeringens fald.

Der er vrede og bitterhed blandt den almindelige befolkning.

Ifølge Catherine Mooney, en lærer fra Dublin: "siger de meget i parlamentet, men gør intet. IMF er det seneste slag i en lang kamp mod arbejderne."

"Vi har via 'partnerskab' givet og givet under det økonomiske boom, men intet fået."

"Med nedskæringerne har vi igen givet, og nu er deres eneste ønske at tromle hen over arbejderne for at hjælpe bankerne."

Banker

Peter, en pensionist, sagde til Socialist Worker: "De har tænkt sig at tage 10 pct. af min pension og give den til en eller anden bankmand."

"De er nogle slyngler og vi ved de er slyngler. En lille klub af

IMFs plan, der udsendtes onsdag, foreslog "en gradvis nedskæring af arbejdsløshedsunderstøttelsen og strengere

mennesker har fyldt deres lommer, og vi bliver af de samme mennesker tvunget til at betale for det."

Velfærden vil blive beskåret. Det offentlige sundhedssystem vil blive forringet. Børn, handicappede og ældre vil miste deres allerede utilstrækkelige offentlige ydelser.

Men de 100 milliarder pund, som man skylder til tyske banker, vil ligesom de 109 milliarder pund, de skylder til britiske banker, være sikret. De irske banker vil være sikre i endnu seks måneder.

Masse-arbejdsløshed og emigration er en sikker konsekvens, ligesom at fattigdommen og uligheden vil stige markant.

Ondskabsfuldheden kan opsummeres med IMF's idé om at beskære mindstelønnen og velfærdsydelser. Ting der har absolut intet at gøre med den situation som de offentlige finanser befinder sig i.

IMF bruger blot krisen som en opportunistisk undskyldning til at straffe dem, der lever på bunden af samfundet.

krav til jobsøgning".

Og IMF vil også beskære mindstelønnen "i overensstemmelse med det generelle fald i lønninger".

Regeringens fireårsplan indeholder initiativer der skal "nedbringe virksomheders omkostninger for at øge konkurrenceevnen".

Det indebærer at holde skatten på virksomhedernes profit lav – samtidig med at man afskaffer 28.000 jobs i den offentlige sektor og skærer i lønnen til de resterende.

Den irske regerings plan for økonomien er afhængig af, at 100.000 fattige vil emigrere inden 2014.

John er arbejdsløs. Han sagde til Socialist Worker: "Alle mine venner snakker om at flytte til udlandet. Canada er det sted som flest snakker om."

"Der er bare ingen jobs her til alle de folk der arbejder inden for byggefagene – tømrere, bygningsarbejdere. Der endnu færre jobs til unge."

Jimmy Kelly, regionssekretær

for fagforeningen Unite, fortalte Socialist Worker, at "deres politik er tvangs-emigration. Det kunne godt opfattes som 'generations-udrensning'."

"Vores regering har endelig givet styringen fra sig efter to år med noget, der kun kan betegnes inkompetence og løgn. Men alligevel går du stadig rundt og klipper snore over, som om ingenting har ændret sig – og bliver arrige hvis de bliver stillet over for spørgsmål om hvorvidt de skammer sig over deres præstation eller ej."

"De har behandlet den irske befolkning som fjolser og bør træde tilbage med det samme."

"De burde blive frataget deres smarte biler og vanvittige forbrug og tvunget til at lade befolkningen bestemme, hvem der skal forhandle sig frem til en vej ud af det rod som de har skabt."

Den vrede deles af mange fra fagbevægelsen, men andre har været mere konservative.

Ofre

I alt for lang tid har fagforeningerne accepteret ofre og gået med til ikke at strejke for at fremme "nationens interesser".

Men det er blevet afsløret som værende et dække for de super-rige, der har profiteret på

det økonomiske boom og har ønsket at de fattige skulle tage skraldet.

I mellemtiden kræver oppositionspartierne, at der udskrives valg, men går med til at skære på det offentlige forbrug.

Men bitterheden og vreden kan brede sig og blive til en bevægelse, der kan stoppe nedskæringerne.

Der er daglige protester imod nedskæringerne og regeringen – men nøglen vil være denne lørdag (27.11), hvor det irske LO har indkaldt til en enorm demonstration.

Og efter den har Right to Work-bevægelsen indkaldt til en protest-dag i forbindelse med afstemningen om finansloven, tirsdag d. 7. december.

Disse protester skal være startskuddet til hårdtslående protester.

Massive mobiliseringer og kæmpe strejkebølger kan stoppe angrebene på de fattige til fordel for de rige.

Arbejdere i Portugal, der er det næste land i køen efterhånden som krisen spreder sig, gik i generalstrejke i denne uge. Det er den slags modstand der er brug for.

OVERSAT FRA SOCIALIST WORKER (UK)
BILLEDE: PROTESTER I DUBLIN, 2009

7,7 mia. fra den danske stat til irske banker

Situationen i Irland rammer også i Danmark. I 2004 købte Danske Bank National Irish Bank og Northern Bank, de er blandt de største banker i Irland. Men pga. krisen har National Irish Bank i 2010 indtil videre tabt 4,68 milliarder kroner, og Northern Bank har tabt næsten en halv milliard kroner.

Af de 85 milliarder euro (ca. 630 milliarder kroner), som den irske stat har lånt af EU og IMF, skal 50 milliarder euro gå til at betale dem, som staten har gæld til. 35 milliarder euro skal gå til bankerne, heraf 10 milliarder med det samme, og resten når bankerne synes de trænger. Renten for lånet er 5,8 pct. om året, og Irlands regering siger, at i 2014 vil 20 pct. af skatteindtægterne gå til at betale af på renterne.

Pengene til lånet kommer fra EU, IMF, England, Sverige og Danmark.

Ud over de 3 milliarder kroner, som den danske stat selv giver til Irlands lån, hæfter staten også for 3,4 milliarder kroner, som Irland får gennem EU, og for 1,3 milliarder kroner, som Irland får gennem IMF. Altså har den danske stat i alt betalt 7,7 milliarder kroner til lånet, som vil hjælpe Irlands banker – også dem med danske ejere, hvilket nok er en af grundene til Danmarks store långivning.

Socialistisk Arbejderavis